

HALK
DEMOKRASİSİ
VE
BAĞIMSIZLIK
YOLUNDA...

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

[ATIF]

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

FAŞİST CİNAYET VE SALDIRILAR HALKIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

BİR CENAZE TÖRENİNDEN...

Amerikancı faşist Demirel hükümeti daha kurulma aşamasında iken, bu hükümet döneminde faşist saldırıların artacağına belirtileri görülmeye başlandı. Azgın faşist komando sürüleri, cinayet ve saldırılarını arttırdılar; faşist terör, gün be gün tir-

manmaya başladı. Faşist katiller M. Ali Ağca örneğinde olduğu gibi hapislerden kaçırılmaya başlandı. İlerici devrimci kişi ve örgütler üzerine baskılar yoğunlaştı.

Hükümet kurulduktan sonra açıklanan programda, bir dizi kanunda değişiklik yapılacağı ilan edildi. Yapılan açıklamalara göre, Amerikancı faşist Demirel hükümetinin değiştirmek istediği kanunlar, ve bu değişikliklerin getireceği şeyler şunlar:

- Polis vazife ve selâhivetleri kanununda değişiklik: Bu kanunda yapılacak değişikliklerle, polise her zaman ve her yerde, mahkeme kararı olmadan arama yapma ve kimlik sorma yetkisi veriliyor. Polis buna göre, sorgusuz sualsiz her eve girip, her kişinin üzerine arayabilecek; her istediği yerde ve zamanda kimlik gösterilmesini talep edebilecek.

- Emniyet teşkilât kanununda yapılacak değişiklik: Bu kanunda yapılacak değişikliklerle poliste 'ödüllendirme' ve 'cezalandırma' da yeni hükümler getirilecek. Bu yeni hükümlere göre, " anarşiye karşı mücadelede yüksek hizmetleri görülenler", fiilen aldıkları aylığın 2 katından beş katına kadar olan ikramiye alacaklar." Görev ba-

Devamı 2. sayfa

İSİM DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE AÇIKLAMA

Değerli MÜCADELE Okuyucuları ;

Bu sayımızdan itibaren, 39. sayıya kadar " Baskı ve Sömürüye karşı Mücadele" olan ismimizi değiştiriyoruz. Gazetemizin ismi bundan böyle "Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Yolunda Mücadele" olacak.

Bilindiği gibi, gazetemizin Türkiye'ye girişi, faşist CHP hükümeti döneminde 10.4. 1979 tarihinde Bakanlar Kurulu'nun aldığı bir kararla yasaklanmıştı.

Bizler bu faşist tedbire karşı bir kampanya yürüttük, bu kararın kaldırılması için çeşitli eylemler yaptık. Faşist CHP hükümetinin gerçek yüzünü teşhir ettik. Eylemlere paralel olarak, hukuki yoldan da bu karara itiraz etmek için çeşitli girişimlerde bulunduk.

Ancak Mücadele gazetemizin yaydığı gerçeklerden korkan hakim sınıflar, beşinden itibaren bu yolu kapamak için ellerinden geleni yaptılar. Mücadele gazetemizin Türkiye'ye girişinin Bakanlar Kurulu kararı ile yasaklandığını belirten bir resmi belge bizi- bir çok kereler talep etmemize rağmen- verilmedi. Nisan'da alınan karar, 1 Haziran'da yayınlanan resmi gazetede yayınlanarak, ve karar bize resmen tebliğ edilmeyerek, gerekli üç aylık süre içinde, hukuku yürütmeyi durdurmak için karar aldığımız engellendi. Böylece hakim sınıflar, Mücadele'nin bu ismi ile Türkiye'ye girmesini illegal-kanunsuz hale getirdiler.

Bugün Türkiye'de, hakim sınıfların baskılarına rağmen, Mücadele gazetesinin bir çok okuyucusu vardır. Ama bu okuyucularımız, hakim sınıfların yasaklama kararı sonunda, kanunsuz durumuna düşürülmektedir.

Durumu görüşen ATIF Yönetim Kurul'u, yaptığı genişletilmiş toplantısında, Mücadele'nin ismini değiştirmeyi, böylece hakim sınıfların yasaklama kararını hukukun geçersiz hale getirmeyi doğru bulmuştur. Tüm okuyucularımızın bu kararı anlayışla karşılayacağını umuyoruz.

MÜCADELE YAZI KURULU

GELİYORUZ GELECEĞİZ FAŞİZMİ EZECEĞİZ

15 Aralık 1979 Cumartesi günü, 1200 ün üstünde Türkiyeli işçi ve öğrenci, ATIF ve TÖK/YD adına düzenlenen yürüyüşte, Frankfurt sokaklarını bu sloganla inelttiler.

Amerikancı faşist Demirel hükümetinin elmak istediği, yeni faşist tedbirleri protesto etmek; DGM lere ve Olağanüstü Hâller Yasasına 'Hayır' demek; B. Almanya'da Türk faşistlerinin örgütlenmesinin dağıtılmasını talep etmek; faşistlere duyduğumuz nefreti dile getirmek için düzenlenen yürüyüş büyük bir başarı oldu.

Yürüyüşün militan ruhu; saymakla bitmeyen sıralar; faşizme karşı tek vücut, tek yumruk olmuş kitle, faşistlere korku

Devamı 3. sayfa

FAŞİST KATLIAMLAR CEZASIZ KALMAYACAK

Amerikancı faşist Demirel hükümetinin işbaşına gelmesi ile, MHP-ÜGD'li faşist çeteler de katliamlarına hız kattılar.

Bu faşist çeteler, tek tek devrimcileri, ilericileri kurşuna dizmelerinin yanı sıra, kitle katliamları da düzenliyorlar.

Faşist çeteler, Kasım ayı içinde Bayrampaşa'da bir kahveyi basarak 6 kişiyi yere yatırıp kurşuna dizdiler.

16 Aralık'ta ise, faşistler, Barbaros Kafeteryaya yüksek tahrip gücü olan bir bomba yerleştirdiler. Bombanın patlaması sonucu 5 kişi öldü, onlarca kişi yaralandı.

Faşistlerin tek tek hedef gözetmeden giriştikleri bu kitle katliamları, hedef gözetilerek tek tek devrimcilerin öldürülmesi şeklinde uygulanan katliamlarla; ve yine hedef gözetilerek tek tek ünlü profe-

Devamı 3. sayfa

FAŞİZMİN BEKÇİLERİ...

1980
MÜCADELE VE ZAFER DOLU OLSUN

FAŞİST CİNAYET VE SALDIRILAR Bastıraflı 1.sayfada

şında şehit düşen" polislerin ailelerine ömür boyu maaş bağlanacak.
Ayrıca emniyet mensuplarının herhangi bir dernekle bağ kurması da kesinlikle yasaklanacak.

Bu değişikliklerle amaçlanan, polisin yetkisinin artırılması; faşist disiplinin sağlanması; "ödüllendirme" ve "cezalandırma" yöntemlerini kullanarak polislerin devrimcilere ve halka daha fazla saldırmalarını özendirmesidir.
Hükümet programında ayrıca, polis teşkilâtının silahlandırılmasının modernleştirileceği, teşkilâtın sayı ve silah olarak güçlendirileceği ilan ediliyor.

- İl İdaresi kanununda değişiklik :

Bu kanunda yapılmak istenen değişiklikler; Vali ve Kaymakamlara "olağanüstü olayların cereyanı karşısında" en yakın askeri kuvvet komutanından yardım gönderilmesini talep etme yetkisi veriliyor.
Bu değişiklikler her türlü grev, işgal, boykot, gösteri, toplantının ordu ile ezilmesinin 'yasal' yolu açılıyor.

- Toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununda değişiklik : Bu kanunda yapılacak değişikliğe göre, bugüne dek izinsiz yapılan toplantılar, toplantının yapılmasından en az 72 saat önce ve çalışma saatleri içinde, toplantının yapılacağı yerin bağlı bulunduğu en büyük Mülkiye amirliğine haber verilmesinden sonra yapılacaktır.
Mülkiye amiri ise, "gereksinme duyulduğunda" toplantı ve yürüyüşleri erteleyebilir.

Bu kanunda yapılmak istenen değişiklikler, toplantı ve gösteri yapma özgürlüğü pratikte ortadan kaldırılmakta; erteleme maskesi altında, hakim sınıfların her türlü toplantı ve gösteriyi engellemesi yasal hale getirilmektedir.

- Dernekler kanununda değişiklik :

Bu kanunda yapılan değişikliklere göre, amacı tek ve belirli olmayam, herhangi bir siyasi faaliyette bulunmayı amaçlayan, veya tüzüğünde saptanan çalışma konuları ve biçimleri amaca uygun bulunmayan derneklerin kurulması yasaklanacak.

Dernek kurmaları yasaklanan kişiler ise, Genel Kurul dışındaki dernek organlarında yer alamayacaklar.

Bu kanunda yapılmak istenen değişiklikler amaçlanan, tüm ilerici ve demokratik dernekleri yasaklamak; dernekleri hakim sınıfları rahatsız eden, onların iktidarını hedefleyen her türlü siyasetten uzak tutmaktır. Hakim sınıfların derneklerde yapılmasını yasaklamak istedikleri siyaset, genel olarak siyaset değil devrimci siyasettir. Bu en açık bir biçimde, dernek kurmaları yasaklanan devrimcilerin, derneklerde görev almasının yasaklanmasında kendini göstermektedir.

- CEZA MAHKEMELERİ USULÜ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK :

Bu kanunda yapılacak değişiklikler "günün şartlarına uygun olarak, toplu suç ve mesuliyet fikri" kanuna eklenecek. Kanun "adaletin süratle tecelli etmesini sağlayacak şekilde" değiştirilecektir.

Bu değişiklikler amaçlanan, kişilerin birey olarak savunma yapma hakkının ortadan kaldırılması; devrimcilerin toptan yargılanarak cezalandırılmasıdır.

Amerikancı faşist AP hükümetinin getirmek istediği bu değişiklikler yeni değildir. Yukarıda sözünü ettiğimiz değişikliklerin tümü, CHP hükümetinin meclislere sevkettiği "anarşiyle mücadele önlemleri paketinde" yer alan değişikliklerdir. Amerikancı faşist AP; Faşist CHP hükümetinin hazırladığı ve fakat çıkarmaya ömrünün yetmediği bu "önlemler paketindeki" değişiklikleri bir an önce çıkarmanın hazırlıkları içinde bulunmaktadır.

Amerikancı faşist AP hükümeti, faşist CHP'nin önlemler paketine sahip çıkmasının yanı sıra, ülkede huzuru sağlama-yani komprador patronların ve toprak ağalarının sömürü huzurunu sağlama-adına; olağanüstü haller yasası ve DGM yasasını da çıkarmak istiyor.

Olağanüstü haller yasası, Anayasasının 123. maddesi ile getirilen olağanüstü hallerle ilgili tedbirlere ek olarak çıkarılmak isteniyor. Bu yasayla idareye sınırsız yetki veriliyor. "Olağanüstü hal" ilanı, sınırlı da olsa her türlü demokratik hakkın resmen, yasal olarak rafa kaldırılması anlamına geliyor.

DGM yasası ise; kağıt üzerinde var olan "yargının bağımsızlığı" ilkesini resmen ortadan kaldıran, hakimlerin tayini yetkisini hükümete veren, "Devletin Güvenliğini ilgilendiren" konularda, savunma ve karara itiraz haklarını hemen hemen tümü ile ortadan kaldıran bir yasadır.

Demirel hükümetinin getirdiği bu faşist tedbirler, işçilerin, köylülerin tüm emekçi halkın kanlı ve zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği, sınırlı demokratik haklara karşı girişilmiş yoğun bir saldırdır. Bu yoğun faşist saldırı karşısında gerilememek, mücadele etmek; her devrimcinin, her demokratın, her antifaşistin görevidir.

FAŞİST BASKI YASALARINI HAKİM SINIFLARIN BÜTÜN KANATLARI DESTEKLİYOR !

Bugün yukarıda sözünü ettiğimiz faşist baskı-saldırı tedbirleri, Amerikancı faşist Demirel hükümetini destekleyen MHP tarafından açıkça destekleniyor. MSP, bu tedbirler içinde yalnızca TC. kanununun 163. maddesi ile ilgili değişikliğin yer almamasını eleştiriyor. Onlar; böylece şeriat propogandasının yasal hale gelmesini talep ediyorlar.

CHP'ye gelince : Bu parti, bir yandan kendi içinde Ecevit'e karşı muhalefeti susturma yönünde tasfiye önlemleri alırken, diğer yandan da dışı karşı, yeniden "demokrat" maskesini takmaya çalışıyor.

GAZ KUYRUĞU...

CHP, aslında faşist Demirel hükümetinin getirdiği faşist baskı tedbirlerine karşı çıkamaz. Çünkü bu tedbirler bizzat kendi "önlem paketinde" önerdikleri tedbirlerdir. Nitekim, faşist CHP, bu faşist tedbirler karşısında eleştiriyi öz bakımından değil, şekil bakımından getirmektedir.

CHP Genel Yönetim Kurulu; ve CHP Millet Meclisi Grup Yönetim Kurulu, 13 Aralık'ta yaptıkları toplantılar sonunda CHP'nin AP hükümetinin "tedbirleri" konusundaki tavrı belirlendi. Faşist CHP'nin Genel Sekreteri Mustafa Üstündağ, bu tavrı şöyle açıkladı :

" Anarşi ile mücadele bir bütündür. Bunun için yasalar da girer, Vali, Emniyet Müdürü, Milli Eğitimdeki atamalar da girer. Hükümet bizimle DGM'yi görüşmek istediği gibi, atamaları da görüşmelidir. Sadece DGM'yi görüşmek samimiyetsizliktir "

Görüldüğü gibi CHP, DGM lere, ve alınan tedbirlere özde karşı değildir. Rahatsız olduğu şey, atamalarda söz sahibi olmaması, devre dışı bırakılmasıdır. CHP alınacak tedbirlerin kendine de danışılarak alınmasını; atamalar konusunda pazarlık yapılmasını talep etmektedir.

Üstündağ, CHP nin tavrı konusunda devamla şunları söylemektedir :

" Biz önlem paketini hazırlarken anarşiyi bir bütün olarak ele aldık. Önlem paketinin yanı sıra Türk Ceza Kanununda değişiklikler ve İhtisas Mahkemelerinin kurulması da vardı. Bu paket bir bütündür. Şimdi içinde den altı tane çekilip alınıyor. Aslında bunlar grubumuzdan da geçmemiştir.

Eğer hükümet ve AP anarşiyi önlemede bizimle temas arzularında samimi iseler sadece önlem paketi adı altında altı tasarının sınırları içinde kalınmamalı, tümü ele alınmalı, bizim İhtisas Mahkemeleri tasarımız da bu paket içinde bulunsun, DGM tartışmasına da gerek kalmayacak. İhtisas Mahkemeleri şiddet eylemlerine bakan mahkemeler olacak.

Yine samimi iseler, sadece önlem paketinin geriye kalanlarını Meclisten geçirmek değil, Vali, Emniyet Müdürleri tayinlerinden Milli Eğitimdeki atamalara kadar, anarşik olaylarla ilgili bütün konuları birlikte ele alıp karara bağlamamız gerekir."

Görüldüğü gibi, CHP, faşist AP hükümetini tedbirler paketinden sadece 6 noktaya sahip çıktığı için eleştirmekte, DGM ler yerine "İhtisas Mahkemelerinin" kurulmasını önerisini yinelemekte, ve AP'ye açık ortak

lık teklif etmektedir. CHP, Rus sosyal-emperyalizminin uşakları sosyal faşistlerin iddia ettiği gibi demokrat değildir. CHP kendine işçi sınıfı devrimcisi adını takan bazı sahtekarların iddia ettiği gibi reformist de değildir. CHP de AP gibi, hakim sınıfların diğer partileri gibi faşist bir partidir. Bu sorunu kavramak; DGM lere, ve Olağanüstü haller yasasına, diğer faşist tedbirlere karşı mücadelemizi, CHP nin özü hakim sınıflar arasında iktidar dalaşması olan, sahte "demokrasi mücadelesinin" kuyruğuna takmamak zorundayız.

DGM lere, Olağanüstü haller yasasına, sıkıyönetime, diğer faşist tedbirlere karşı; söke söke aldığımız demokratik haklarımızı sonuna kadar koruyalım.

Fakat bu mücadelemizi, sahte demokratların, emperyalizmin çeşitli kesimlerinin uşaklarının, ve sahte işçi sınıfı devrimcilerinin kuyruğuna takmayalım.

Şunu unutmayalım ki, DGM ler, Olağanüstü haller yasası, faşist tedbirler, sıkıyönetime karşı mücadele, ancak hakim sınıfın iktidarını yerle bir edecek Demok-

ratik Halk Devrimi mücadelesine tabi kılındığı, ona bağlı olarak ele alındığı sürece, devrimci bir nitelik taşır.

Bizler, yalnızca DGM lerin engellenmesi sıkıyönetimin kalkması, Olağanüstü Haller Yasası'nın, faşist tedbirlerin önlenmesi için mücadele etmiyoruz.

Biliyoruz ki, kurtuluşumuz ancak ve yalnız kendi iktidarımızı; işçi sınıfı önderliğinde, işçi-köylü temel ittifakına dayanan demokratik halk iktidarını kurduğumuzda gerçekleşecektir. Bizim mücadelemiz emperyalizme, komprador kapitalizmine karşı, kompradorların ve toprak ağalarının faşist düzenine karşı bir mücadeledir.

Söke söke aldığımız demokratik haklarımızı korumak için mücadele, faşist saldırıları geri püskürtmek için verdiğimiz mücadele; ancak düzene karşı demokratik halk devrimi mücadelesinin bir parçası olarak ele alınırsa doğru olacaktır; bizi hedefimiz, kendi iktidarımıza bir adım yaklaştıracaktır. Aksi takdirde bizim mücadelemiz, işçilerin, köylülerin tüm emekçilerin mücadelesi, hakim sınıfların şu veya bu kanadı tarafından, kendi iktidar mücadelesi içinde kaldırılarak kullanılacaktır.

GÜN
SIKIYÖNETİME, YENİ FAŞİST BASKI TEDBİRLERİNE, DGM YASASINA, OLAĞANÜSTÜ HALLER YASASINA KARŞI MÜCADELE GÜNÜDÜR !

GÜN,
DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİNİ DERİNLEŞTİRME GÜNÜDÜR !

GÜN
SÖMÜRÜ VE ZULUM ÇARKINI KIRMAK İÇİN-FAŞİST DÜZENİN ÜSTÜNE YÜRÜMEK İÇİN ÖRGÜTLENME GÜNÜDÜR!

GÖREV BAŞINA !

U. CİHAN

BASKIYA GİRERKEN...

YASAKLAMALAR MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ!

K. Maraş katliamının yıldönümü dolayısıyla, TÖB-DER (Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği) nin boykot çağrısı üzerine, İstanbul ve Ankara TÖB-DER ve diğer bazı öğretmenler dernekleri sıkıyönetim tarafından yasaklandı. Boykota katılmanın yüksek olmasıyla, faşist devlet, yoğun bir öğretmen avına çıktı. Resmi rakamlara göre; iki gün içinde 15 kişi öldü rüldü, Ankara'da 2439, İstanbul'da 1400 öğretmen tutuklandı. Adana, Antakya, İskenderun, Gaziantep, İzmir, Samsun ve daha bir çok yerde tutuklamalar oldu.

Halkımızın devrimci mücadelesine yönelen saldırılar, yasaklamalar, bu mücadeleyi durduramayacaktır. Dökülen kanların hesabı ergeç sorulacaktır!

FRANSA'DA FAŞİST SALDIRI

**MHP VE YAN KURULUŞLARI KAPATILMALIDIR
FAŞİST CANİLERDEN HESAP SORULMALIDIR!**

İşçiler, öğrenciler, arkadaşlar;

Hitler taslağı kafatası faşist MHP lilerin Türkiye'de ve yurtdışındaki saldırılarına bir yenisi daha eklendi. Hal-ke acımasızca kurşun sıkan bu emperyalist uşacı itler, geçtiğimiz Cuma günü (14.12.79) gecesi Menilmontant'da devrimcilerle daha önceden planladıkları şekilde satır, kama ve silahla saldırdılar. Bu saldırı sonucu 7 yurtsever (ayrıca 2 Fransız) çeşitli yerlerinden yaralandı.

Neden, MHP li faşistler kudurmuşcasına saldırmaktadırlar? MHP, her yerde yaptığı gibi, Paris'de de Hitler'den kopya ettiği faşist ideolojisini yaymak, kendine kitle hizmeti yaratmak için örgütlenmelerine hizmet eden bir "milli birlik" bünyesinde. Bunu haber alan devrimciler, yurtseverler, bu eyleme güçlerini birleştirerek bu faşist toplantıyı engellediler. Sonra bu saldırıya, bir toplantı yeri daha kirlediler. Bu yer de devrimcilerin yaptığı yoğun bir çalışmayla engellendi. Cuma günü gecesi, faşistlerin toplantıyı yapıp yapmadıklarını kontrol etmeye giden yurtseverler kahpece pusuya düşürüldüler. Devrimciler, faşistlerden gelecek bir saldırı ihtimalini düşünmediklerinden ve hazırlıksız gittiklerinden fazla fazla oldu.

Analar, bacılar, kardeşler;

Bu eli kanlı, gözü dönmüş, beyinleri yıkanmış, emperyalizmle satılmışların saldırıları, ne ilkerdir, ne de olacaktır. Yurtseverlere, devrimcilere gelen bu saldırı, çeşitli milliyetlerden halkımıza, devrimci mücadeleye yapılmış bir saldırıdır. Bildiğimiz gibi, bu ağzı salyaları, Türkiye'de otobüsleri, kahveleri bombalamakta, grevleri basmakta, ilerici işçi, öğrenci, profesörleri öldürmektedirler. Faşist saldırı ve kitle katliamları faşist 3. MC nin iktidar olduğu günümüzde daha da artacaktır. Bizim için birleşmek, örgütlenmek tek yoldur. Şunu da bilmeliyiz ki; bu cinayet şebekelerini besleyen kaynak, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist devri (yurtdışında uzantısı konsolosluklar) ve efendileri Amerikan emperyalizmidir. Faşizme karşı mücadele, emperyalizme, komprador kapitalizme ve toprak ağalarına karşı mücadeledir. Faşizmi yıkacak tek güç bizim kollarımızdır. Yurtdışında da tezgahlanmak istenen faşist katliamlara karşı hazırlıklı olalım. MHP-Kontr-gerilla gibi, resmi MHP-ÜGD-ÜD gibi sivil faşist teşkilatların dağıtılması ve kapatılması için güçlerinizi birleştirin. Geniş halk kitlelerine MHP nin kirallik katilleri partisi olduğunu açıklayalım, bölgemizde Türkiye'den gelen azıllık faşist canilerin isim ve adreslerini tespit ve tecrit edelim.

Faşist saldırıya hedef olan yurtseverlerin çoğu (FTED ve TÖK/YD üyesi, FTÖB den 3 arkadaşımız dahil) halen hastanede dırler. Savunmasız bir şekilde pusuya düşürülen, savunmasız şekilde pusuya düşürülen, günlük ihtiyaç, hukuki, vs.) masrafları olmaktadır. Gerek ülkemizde, gerek yurtdışında halkımızın bağışsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinde yaralanan, sakat kalan, hapse düşen devrimcilere sahip çıkmak, yardım etmek ilkerdir, demokrat olmanın ilk şartıdır. Derneklerimiz, yaralanan arkadaşlara yardım için bağış kampanyası açmalıdır. Bu kampanyaya katılalım, destek olalım, yardım edelim.

FAŞİZME ÖLÜM: BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

FTED (Fransa Türkiyeli Emekçiler Demeki)
FTÖB-TÖK/YD üyesi (Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği)
FTEB (Fransa Türkiyeli Emekçiler Birliği)

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P E.YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1. Berlin 62

selecek, tüm anti-faşistlerin yüreğini sevinçle dolduracak nitelikte idi.

Emperyalist Batı Alman burjuvazisi, yürüyüş boyunca mümkün olduğunca çok emekçi ile temasa gelmemizi engellemek amacıyla, bizim talep ettiğimiz engellenmiş rotasını vermedi. Noel alışverişini bahane ederek, kitlenin kalabalık olarak bulunduğu yerlerden geçmemizi yasakladı. Çok kötü bir yürüyüş rotası verdi. Buna rağmen, yürüyüş militanlığından bir şey kaybetmedi. ATIF üyesi işçiler, emekçiler, TÖK/YD üyesi devrimci öğrenciler, Avusturya'dan işçiler, yürüyüşü destekleyen Partizan taraftarları faşizmi protesto eden pankartları altında, ağır başlılık, ciddiyet ve disiplin içinde geçti.

Yürüyüşün amacı, yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarla, yürüyüşün güzeller güzeli kitlelere duyuruldu. Yürüyüş boyunca, Mucadele, Birlik, Gazete ve diğerleri satıldı. Çok sayıda "Türkiye'nin hergeçer yüzü" adlı emanet broşürü satıldı. Yürüyüş boyunca bir çok kişi, yürüyüş koluna katıldı.

"Bu meydana cenahımız var,
Erlan meydana gelsin...
Faşistlere hincimiz var,
Devrimciler safına gelsin..."

marşı yürüyüş boyunca hep bir ağızdan söylendi.

"Kahrolsun komprador patron ağa devleti", "Kahrolsun Amerikancı faşist Demirel hükümeti", "DGM lere hayır", "Sıkkaynesine hayır", "Olağanüstü haller yasasına hayır" sloganları, yürüyüş katılan kitleler tarafından çokküllükle atıldı.

"Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" sloganı sokakları çınlattı.

Partizan taraftarlarının attığı "Komprador patron ağa devletini yıkacağız,"

GELİYORUZ, GELECEĞİZ
FAŞİZMİ EZECEĞİZ!

halk iktidarını kuracağız", "İşçinin köylünün yiğit sesiyiz, namluyla sürülmüş halk mermisiyiz" şiarlarına tüm kitle katıldı.

Yürüyüşün sonuna doğru, Stalin toplanmasının yapılmasının yasaklandığı salon önüne geçildi. Batı Alman emperyalizminin bekeni köpeği polis, salonun önünü provokatif bir şekilde çevirmişti. Yürüyüşçüler, salonun önünden "Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi" şiarını atarak geçtiler.

Yürüyüşün sonuna doğru, şiddetli bir yağmur başladı. Fakat yağmurun engellemesi, gün başarı ile bitirilmesini engellemedi. Yürüyüşün militan ruhu yağmur altında ya pılan kapanış mitinginde de sürdürüldü.

Kapanış mitinginde, düzenleyiciler adına Almanca-türkçe konuşma yapıldı. Getirilen faşist tedbirlerin, DGM yasasının ve olağanüstü haller yasasının bizim zorlu mücadeleler sonucunda engellenmiş zorlu demokratik haklarımızı karşı girişimci yoğun bir saldırı olduğu, bu saldırıya karşı direnmenin acil bir sorun olduğu belirtildi. Yürüyüşün aynı zamanda, K.Karış katliamının şehitlerini anmak, tüm faşist katliamları lanetlemek amacıyla da hizmet ettiği belirtildi.

Bütün yürüyüş boyunca atılan "Faşist katillerden hesap soralım" şiarı bir kez daha çınladı.

Kısa bir hazırlıkla gerçekleştirilen bu yürüyüş, ATIF ve TÖK/YD nin gelişmesinin ve kitlelerin faşizme karşı mücadeleye hazırlıklı olduğunun bir göstergesi oldu.

Amerikancı faşist Demirel hükümetinin demokratik haklarımızı karşı girişimci yoğun saldırıya geri çevirme yönünde başlatılan bu mücadeleyi geliştirmek önümüzdeki görevlerden biridir. Bu mücadelede mümkün olan en geniş kitleyi birleştirerek, eylem içinde yanlıştır görüşlerin teşhirini yapmak görevimizdir. Bu göreve dört elle sarılalım!

B. DEMİR

**FAŞİST KATLİMLAR CEZASIZ KALMAYACAK
Bastaraflı 1. sayfa**

sör, yazar, vs. kişilerin öldürülmesi olayları ile birleşiyor. Bunların amacı; bir bütün olarak halkı sindirmek, halkı "anarşi dursun da nasıl dururmuş dursun" şeklinde bir noktaya getirmektir. Bu cinayetlerin ve katliamların yeni faşist başlı tedbirlerin Meclislere sunulaacağı bir sırada yoğunlaştırılması bu amaca hizmet etmektedir. Hakim sınıflar, halk içinde meselesinin "anarşi" olduğu düşüncesini yaymakta; tüm baskıları, "anarşiyi önleme" adına halka hoş göstermeye çalışmaktadırlar. Faşistlerin katliamları, dikkatleri bu noktaya çekme; diğer yandan da sindirme hedeflerine yönelmektedir.

Hakim sınıflar, faşist çetelerin cinayetlerini "faili meçhul" dosyasına kaldırmakta; cinayetlerin, katliamların devrimciler tarafından düzenlendiği yalanını yaymaya çalışmaktadır. Barbaros kafeteryadaki katliamdan sonra Hürriyet, Mercüman vs. gibi faşist boraşanlar, bu katliamın "solcular arasında bir kan davası" olabileceği yolunda ahkâm kesmişlerdir.

Faşist emniyet yetkilileri, katliamı "Türk İslam Birliği" adlı bir faşist örgüt üslendiği halde, böyle bir örgütün olmadığı; katliamı "solcuların" düzenlemiş olmasının muhtemel olduğu yönünde açıklamalar yapmışlardır.

Hakim sınıfların bu yedi yalanları, devrimcileri kitlelerden tecrit etme amacını gütmektedir.

Bugüne dek devrimciler, hakim sınıfların temsilcilerine, ve tek tek faşistlere karşı, hedef göstererek silahlı eylemler yürütmüşler, azıllık faşist katilleri cezalandırmışlardır. Devrimciler, yaptıkları her eylemin sorumluluğunu üstlenmişler, bu konuda halka açıklamalarda bulunmuşlardır. Bunun belgeleri ortadadır. Devrimciler, hedef göstermeden sağa-sola bomba koymazlar. Devrimciler, faşist elebaşlıları ile, onların etkilediği kitleyi birbirinden ayırırlar.

Hedefsiz, kitleyi karşısına alan katliam eylemleri faşistlerin marifetidir. Onların kafa yapısına ve eylem çizgisine uygundur.

Hakim sınıfların bu faşist demagogilerini yıkarak tüm anti-faşistlerin görevidir. Faşist katiller bugün elini kolunu sallayarak gezebilirler. Ama onların her birinden hesap er-geç sorulacaktır. Faşist katliamlar cezasız kalmayacaktır.

FAŞİSTLER TARAFINDAN BOMBALANAN
BARBAROS KAFETARYASI

YALAN VE İFTİRA GERÇEKLERİ KARARTAMAZ

«DEVİRİMCİ-İŞÇİ» ADLI DERGİ ELEŞTİRİ ADINA ATIF'E SEVİYESİZ SALDIRI YÖNELTİYOR

B.Almanya'da 1979 yılı içinde, "belli bir merkezleşme çabasının ürünü olarak" 'Devrimci İşçi' adlı bir gazete yayınlanmaya başlandı. Bu gazete, çıkan yazılarda da açıkça ifade edildiği gibi; Türkiye'de çıkan 'devrimci Yol' adlı gazetenin siyasi çizgisini B.Almanya şartlarında savunmaktadır. 'Devrimci İşçi', "Bugün Almanya'da devrimci güçler örgütsüzdür, dağınıktır ve büyük bir arayış içindedirler" (Devrimci İşçi, sayı 4) tesbitini yaparak yola çıkmaktadır.

'Devrimci İşçi' aynı yazıda devamla, "Fidef ve ATIF gibi örgütlenmeler tarafından geliştirilen ve halk yığınlarının içinde oldukça olumsuz etkiler bırakan bu politikaların devrimci çizgiyi temsil etmediklerini, günlük devrimci pratiğimizle teşhir en önemli görevlerimizdendir" diye yazmaktadır. 'Devrimci İşçi' şunu kendisine görev tespit etmektedir: "İşçi hareketinin birliğine büyük zararlar veren ATIF ve FIDEF gibi örgütlerin dağıttığı bu devrimci unsurların birliğini yaratmak şarttır. O halde "Federasyonlaşma" örfümüzde somut bir görev olarak durmaktadır. Böylesi bir federasyonlaşma sadece bizim siyasi görüşümüzde olan insanları değil, tüm anti-faşist, anti-emperyalist unsurların birliğini sağlamaya yönelik olmalıdır." (Devrimci İşçi, sayı 6)

Özetlersek; 'Devrimci İşçi' revizyonistlerine göre :

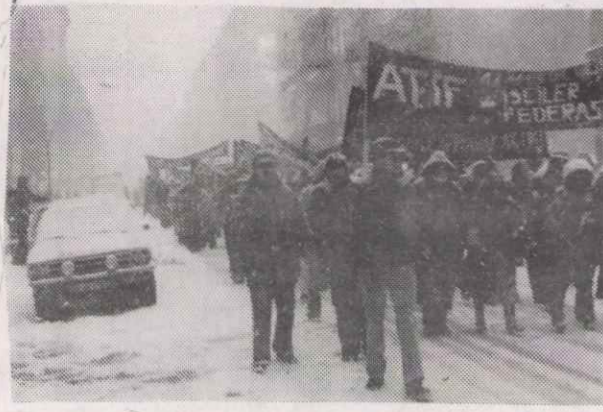
- 1- Devrimci güçler örgütsüzdür, dağınıktır ve bir arayış içindedirler.
- 2- ATIF, işçi hareketine zarar vermektedir; devrimci unsurları dağıtmaktadır.
- 3- ATIF'in geliştirdiği siyasi çizgi; yani ATIF'in siyaseti ve pratiği, kitleler arasında olumsuz etkiler bırakmaktadır. Bu; ATIF'in siyaseti ve pratiği teşhir edilmiştir.
- 4- ATIF kitleleri bilinçlendirmemekte; dernekleri kahve olarak görmektedir.
- 5- ATIF, 'siyasi cinayet şebekesidir'. Bunlar, Türkiye'de devrimcilere işkence edip öldürmektedirler."

ATIF'e karşı saldırılara cevap vermeden önce iki noktaya değinmek istiyoruz. Devrimci İşçi, ATIF'e getirdiği eleştirileri delillere dayanarak ispatlayamamaktadır.

İkincisi, ATIF ve FIDEF'i aynı kefeye koyma çabası içindedir. Bu da "Devrimci İşçi'nin kendisini FIDEF'e daha yakın hissetmesinden kaynaklanmaktadır.

'Devrimci İşçi' gazetesine göre Batı Almanya ve B.Berlin'de "devrimci güçler, örgütsüz, dağınık ve büyük bir arayış içindedir" Bu görüş, 'Devrimci İşçi' gazetesini çıkaranların ayrı bir 'Federasyon' olarak örgütlenmelerini haklı çıkaracak tek orik temeli yaratma çabasından başka bir şey değildir. Bunlara göre, devrimci güçler örgütsüzdür; var olan örgütler örneğin; ATIF, devrimci güçleri örgütlenme görevini yerine getirememiştir. Çünkü bu örgütlerin geliştirdikleri siyaset, kitleler arasında olumsuz etkiler bırakmakta, devrimci güçleri dağıtmaktadır. Bu durumda devrimci güçleri 'anti-faşist anti-emperyalist bir federasyonun' çatısı altında örgütlenme ve bu dağınıklığa son verme görevi 'Devrimci İşçi'nin omuzlarına binmektedir. 'Devrimci İşçi'nin uzun uzun anlatmaya çalıştığı görüşleri bu şekilde kısaca özetlemek mümkündür. Bu görüşler, gerçeklerle uyum içinde midir? Hayır, bu görüşlerin gerçeklerle yakından uzaktan hiçbir ilgisi yoktur. Öyle ise, gerçekler nelerdir? Bugün B.Almanya ve B.Berlin'de devrimciler dağınık, örgütsüz değildir. Anti-faşist, anti-emperyalist ve devrimci işçi ve öğrenciler örgütlenebilecekleri örgütlere sahiptirler ve bu örgütlerin içinde her geçen gün daha yoğun bir biçimde örgütlenmektedirler. Bu tesbitlerin doğruluğunu bizzat bu örgütlerin pratikleri ispatlamaktadır. Örneğin ATIF, 1976 yılında 10 işçi derneğinin biraraya gelmesiyle kuruldu. Bugün, ATIF'in kuruluşundan üç yıl sonra, üye sayısı üç misline çıktı ve ATIF'e üye olmak isteyen işçi derneklerinin sayısı hiç de küçümsenmeyecek sayıya ulaşmıştır. ATIF'in yayın organı "MÜCADELE", bundan üç sene önce 800-1000 kadar basılıyordu. Bugün "Mücadele"nin tirajı beş katı artarak 5000'e ulaştı.

ATIF 1976 yılında kurulduğunda, merkezi yürüyüşlere katılanların sayısı 500-600 kişiyi geçmezdi; bugün ATIF merkezi yürüyüşlerine katılanların sayısı üç katına ulaştı. Son, kısa bir hazırlıktan sonra yapılan ATIF/TÖK YD yürüyüşüne 1200 ün üzerinde Türkiyeli işçi ve öğrenci katıldı.

Diğer bir örnek ise; "Partizan", "AMLP" nin Merkez Yayın Organı "Kızıl Bayrak", "Akıma Karşı", "Batı Berlin Komünist" adlı dergilerin ortaklaşa düzenlediği "Stalin'i Anma Toplantısı"dır. Bu toplantıya, 1000 in üzerinde işçi ve öğrenci katıldı. Bu sayı kimsenin hayalinden bile geçmediği bir sayıdır. Bu örnekler, devrimci pratik, kitlelerin anti-faşist, anti-emperyalist kitle örgütleri ve devrimci örgütler içinde ve çevresinde örgütlenmelerini, örgütsüz ve dağınık olmadıklarını berrak bir biçimde ispatlamaktadır. İşte gerçekler bunlardır. Bu gerçekleri, 'Devrimci İşçi' nin çabaları, çürük teorileri çarpıtmaya yetmeyecektir. ATIF'in geliştirdiği siyasetin, yani ATIF siyasetinin "kitleler arasında olumsuz etkiler bıraktığı" çürük iddiasına gelince; bu iddia da birincisinden farklı değildir. Yine pratik ATIF'in geliştirdiği siyasetin kitleler içinde olumsuz etkiler yaratmadığını göstermektedir. Pratik, doğru ATIF siyasetinin kitleleri kucakladıkça yenilmez bir maddi güce dönüştüğünü, dönüştüğünü göstermektedir. 'Devrimci İşçi'yi çıkaran baylar, bunu böyle bilmelidirler. Dağınık, örgütsüz ve arayış içinde olanlar varsa, onlar, 'Devrimci İşçi'yi çıkaran revizyonist baylardan başkaları değildir. Bunun ispatı, şimdiye kadar 'Devrimci İşçi' de çıkan yazılarda "Bu yazılar, 'Devrimci İşçi' revizyonistlerinin yıllardan beri yolunu kaybetmiş yolcu gibi siyaset aradıklarını anlatmaktadır. Bu yazılar, bu revizyonistlerin devrimci potansiyeli nasıl çar çur ettiklerini anlatmaktadır. 'Devrimci İşçi' revizyonistlerine tek bir sözümüz vardır: Kendi hatalarınızı ve beceriksizliklerinizi, başkalarınınmış gibi göstermekten vazgeçin !

Diğer bir konu : Bu revizyonistler, ATIF'in "anti-emperyalist, anti-faşist siyasetini ve pratiğini teşhir edeceklermiş. Bu bir devrimci görevmiş" (!)

ATIF'in devrimci siyasetini ve pratiğini teşhir etmek, bu devrimci siyasete ve pratiğe karşı devrimci siyaset ve pratik temelinde, saldırı anlamına gelir. Bunun içindir ki, ATIF'in devrimci siyasetini teşhir etme görevini ancak ve ancak karşı-devrimciler, ve karşı-devrimci hizmet etme arzusu ile yapıp-bütüşen sahte devrimciler yükünebilir. 'Devrimci İşçi' devrim ile karşı-devrim arasında tercih yapmada serbesttir. Biz, 'Devrimci İşçi'nin gerçek devrimcilerin saflarında yer almasını isteriz. Bugün devrimci örgütlere karşı takındığı tavrı terk etmesini dileriz.

'Devrimci İşçi' revizyonistleri, ATIF'in "siyasi cinayet şebekesi" olduğunu, Türkiye'de "devrimcileri öldürdüğünü" iddia etmektedir. Bu revizyonistler, bununla 'Devrimci Yol' taraftarı olan bir öğretmenin TKP/ML sempatisini birisi tarafından öldürülmesini anlatmak istiyorlar. Her devrimcinin bildiği gibi ATIF'in böyle bir karşı-devrimci eylem ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu tür eylemleri, kim yaparsa yapın karşı-devrimci eylemler, olarak teşhir etmiştir ve de edecektir. Diğer yandan, "Partizan" dergisi bu olayla ilgili tüm belgeleri yayınlamıştır. Bu belgelerden anlaşıldığı gibi, TKP/ML de bu eylemi, karşı-devrimci eylem olarak teşhir etmektedir. Durum bu iken, halâ TKP/ML ve TKP/ML'in bir sempatisinin işlediği karşı-devrimci cinayeti bahane ederek ATIF'i "siyasi cinayet şebekesi" olarak nitelemek devrimci, anti-faşist ve anti-emperyalist kitle içinde düşmanlık yaratma tavrıdır. Sorunun diğer yanına gelince; 'Devrimci İşçi' gazetesinin ve 'Devrimci Yol'un, Türkiye'de sempatisanlarının devrimcilere karşı işlediği cinayetlere karşı tavrı nedir? Bu gazeteler, bu karşı-devrimci cinayetleri kınamışlar mıdır? Karşılıklı olarak "PARTİZAN" taraftarı bir devrimcinin 'Devrimci Yol'cular tarafından öldürülmesi karşısında nasıl bir tavrı ta-

kindılar? Ya Elazığ'da Ali Rıza Koşar adlı devrimcinin kendi sempatisanları tarafından öldürülmesine ne dediler? 'Devrimci Yol' ve onun B.Almanya'daki uzantısı 'Devrimci İşçi' bu devrimcilerle karşı girişiler siyasi cinayetler karşısında en azından sustular. Bir söz vardır: "Süküt ikrardan gelir". Bu söz bu revizyonistlerin tavrına ne de uyuyor.

'DEVİRİMCİ İŞÇİ'NİN ANTI-FASİST, ANTI-EMPERYALİST MÜCADELE ANLAYIŞI !

'Devrimci İşçi'nin faşizme karşı mücadele anlayışı nedir? 'Devrimci İşçi', B.Almanya ve Türkiye'de faşizme karşı mücadeleyi, faşist MHP ve NPD ve CSU ve başkanı Strauss'a karşı mücadele olarak kavramaktadır. Türkiye'de faşizme karşı mücadeleyi komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı mücadele olarak kavramaktadır. B.Almanya'da anti-faşist mücadeleyi B.Alman emperyalizminin bir tüm olarak hızlandırdığı iç faşistleşmeye karşı mücadele olarak görmemektedir.

Diğer yandan 'Devrimci İşçi'nin anti-emperyalistliği ABD emperyalizmine karşı mücadele ile sınırlıdır. 'Devrimci İşçi' de şimdiye kadar çıkan yazılarda dünya hegemonyası için dalaşan emperyalist büyük güçlerden birisi olan B.Alman emperyalizmini teşhir eden bir cümleye bile raslamak olanak dışıdır. Diğer yandan; emperyalist büyük güçlerden biri olan Sovyetler Birliği, 'Devrimci İşçi' tarafından halâ sosyalist bir ülke olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak 'Devrimci İşçi' gazetesinin anti-faşistliği ve anti-emperyalistliği, bacakları kısa, güdüktür.

'DEVİRİMCİ İŞÇİ'NİN EYLEM BİRLİĞİ ANLAYIŞI !

"Eylemde birlik-ajitasyon ve propoganda" da serbestlik ilkesi", 'Devrimci İşçi' tarafından "sektek ve sakat" bir ilke olarak değerlendirilmektedir. Biz aynı görüşte değiliz. Görüşümüze göre, bu ilke temelinde, farklı görüşlerde bir dizi örgütü somut bir eylemde birleştirmek mümkün değildir. Pratik bunun böyle olduğunu yüzlerce kere ispatladı.

'Devrimci İşçi', bu ilkeye neden karşı çıkmaktadır? Çünkü bu ilke temelinde yapılan eylem birliği, kendilerinin siyasi tekelinden çıkacaktır. Kitleleri kendi siyasetlerinin etkisi altına alamayacaklardır. İşte bunun için 'Devrimci İşçi', 'asgari müştereklerde birleşme' adı altında, kendi güdük anti-faşist, anti-emperyalist siyaseti temelinde; eylem birliği dışında eylem birliklerini sektek ve sakat, olarak damgalamaktadır. Sekte ve sakat olan ATIF'in eylem birliği anlayışı değil, 'Devrimci İşçi'nin anlayışıdır.

Son olarak belirtmek istediğimiz bir mesele şudur : 'Devrimci İşçi', ATIF'in derneklerinin düzenledikleri eylemlere sahip çıkmaktadır. Bu tavır da devrimci bir tavrı değildir.

Sonuç olarak toparlarsak :

- 'Devrimci İşçi' revizyonistleri, kendi önderliklerinde kurmak istedikleri bir 'federasyonun' gerekliliğini ispatlamak için gerçekleri çarpıtmaktadırlar.

- 'Devrimci İşçi' revizyonistleri, ATIF'e saldırıyı yerde, ATIF ile FIDEF'i aynı kefeye koymak için özen göstermektedirler. ATIF ile FIDEF'i aynı görmek; devrimci siyaseti sosyal faşist, sosyal emperyalizme hizmet siyaseti ile aynı görmek -tir. Bu ise 'Devrimci İşçi' revizyonistlerinin FIDEF ile öze aynı siyaseti savunduğunu, pratikte ise kendisini ona yakın hissetmesi anlamına gelir.

- ATIF'in siyaset ve pratiği, 'Devrimci İşçi' revizyonistlerinin iddialarının tersine devrimci siyaset ve pratiktir. Bu siyaseti teşhir etmek, karşı-devrimci bir çabadır.

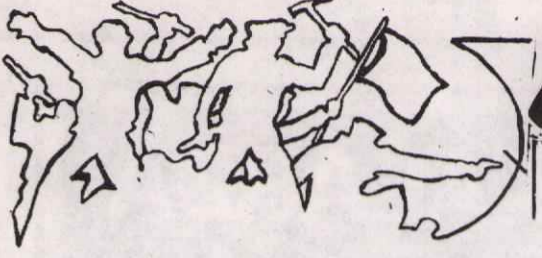
- 'Devrimci İşçi', güdük anti-faşist ve anti-emperyalist bir siyaset izlemektedir. Eylem birliklerinde bu siyasi eylemin temelini oluşturmaması istediği için; "eylemde birlik-ajitasyon ve propogandada serbestlik ilkesine" karşı çıkmaktadır.

-YAŞASIN ATIF SAFLARINDA BİRLEŞEN DEVİRİMCİLERİN, HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

O. KUTLU

ATIF TAKVİMİ ÇIKTI

ATIF DERNEKLERİNDEN VE YAZIŞMA ADRESİNDEN İSTEYİNİZ

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

LEO TOLSTOY

Leo Tolstoy toprak köleliği devrinden beri büyük bir yazar olarak tanınmıştır kendisini.Yarım yüzyılı aşkın edebi uğraşısı boyunca kaleme aldığı bir çok büyük eserde,özellikle,1861'den sonra bile,yarı kölelik durumunda kalmış olan eski ve Devrim öncesi Rusya'sını,kırsal Rusya'yı,toprak sahibinin ve köylünün Rusya'sını yansıtmıştır.Rus yaşamının bu tarihsel dönemini anlatırken,Tolstoy yazılarında ortaya o kadar çok geniş sorunu atmasını bilmiş,bir sanatçı güce erişmesini öylesine becermiştir ki,eserleri dünya edebiyatının başeserleri arasında yer almıştır.Toprak köleliği yandaşlarının ezilen ülkelerden birindeki devrime hazırlanma dönemi,Tolstoy'un dahiyane yansımaları sayesinde,tüm insanlığın sanat gelişiminde ilerleri doğru atılmış bir adım olarak değerlendirilmiştir.

Tolstoy'un eserlerinde asıl köylü kitle hareketinin gücü ve zayıflığı,kudreti ve çarlığı yansıtılmıştır.Onun devlet ve resmi kiliseye karşı coşkunu,tutkulu,hattâbazan giderek acımasız sertleşen protestosu ilkel köylü demokrasisinin duygularının anlatımıdır.Yüzyıllarca süren toprak köleliği,yönetimdeki keyfilik ve yönetimin soygunculuğu,kilisenin düzenbazlığı,her türlü yalan ve dolandırıcılık bu köylü demokrasisinin bağrındaki öfke ve nefreti giderek arttırmıştır.Tolstoy'un özel toprak mülkiyetini uzlaşmazcasına reddedişi,toprak ağalarının,hükümdarın,ayrıcağlarının eski feodal toprak mülkiyeti,ülkenin gelişmesinin önüne dikilen katlanılmaz bir engel olduğu bir aşamada beliren köylü anlayışını dile getirir.Bir başka deyişle Tolstoy'un özel toprak mülkiyetine karşı çıkışı,bu mülkiyetin kaçınılmaz olarak kesintiye ve acımasızca yıkılması gerektiğinde,işte o tarihsel anda köylü kitesinde beliren anlayışı yansıtmaktadır.Kapitalizmi berrinden kopup gelen bir duygu ve yaman bir öfke ile-hiç durmadan eleştirmesi,şehirden ya da yabancı ülkelerden gelerek kırsal yaşamın bütün "temelleri"ni yıkan,bir benzerine daha raslanmayan bir yıkımı,yoksulluğu,açlıktan ölmeyi,vahşeti,fuhşu,firengiyi,"ilkel birikim dönemi"nin Bay Kupon(★)tarafından kotarılan en gelişmiş soygunculuk yöntemlerinin Rusya'ya iletilmesiyle yüz kere daha ağırlaşmış olan,tüm afetlerini getiren o yeni,gözle görünmez ve akıl almaz düşmanın kendi üzerine doğru yürüdüğünü gören ataerkil köylünün bütün dehşetini dile getirmektedir.

Ancak bu ateşli protestocu,bu tutkulu suçlayıcı,bu büyük eleştirici,eserlerinde aynı zamanda Rusya üzerine çöken bunalmın nedenleri ve bu bunalmından kurtulmanın yöntemleri hakkında,Avrupa'ya özgü anlayışta olan bir yazara değil de,daha çok ataerkil,saf bir köylüye yaraşan bir anlayışsızlığı da simgelemiştir.Feodal ve polis devletine karşı,monarşiye karşı mücadele,Tolstoy da siyaseti inkara indirgenmiş,onu "kötülüğe karşı direnme"yi öğretmeye itmiş,sonunda da yazarın 1905-1907 arasındaki devrimci kitle mücadelesinden tamamen kopmasına yol açmıştır.Resmi kiliseye karşı açtığı mücadelede yeni arınmış bir din yani ezilen halk kitleleri için kullanılacak arınmış yeni bir zehir kendisine yol göstermiştir.Özel toprak mülkiyetinin inkarı,Tolstoy'u bütün mücadeleyi gerçek düşmana,yani ağaların özel toprak mülkiyetine ve bu mülkiyetin siyasal yürütme aracı olan monarşiye karşı yoğunlaştırmaya değil de,düşsel,belirsiz ve güçsüz yakınlarda bulunmaya itmiştir.Kapitalizmi ve kapitalizmin halk kitlelerine getirdiği büyük olumsuzlukları suçlama,uluslararası sosyalist proletaryanın sürdürdüğü dünyayı özgür kılma mücadelesi karşısında bütünüyle umursamaz bir tavırla atbaşı gitmektedir.

Tolstoy'un görüşlerindeki çelişkiler tamamiyle kendi kişisel düşüncesinin çelişkileri değildir.Bunlar,toplumsal koşul ve etkilerin,reform sonrası ancak devrim öncesi dönemin Rus toplumundaki çeşitli sınıflar ve tabakaların ruhsal durumlarını belirleyen,son derece karmaşık ve çelişkili tarihsel geleneklerin yansımasıdır.

Bu bakımdan Tolstoy hakkında bu çelişkileri ilk olarak düzenleme işinde,devrim sırasında siyasal rolü ve mücadelesi ile halkın özgürlüğü ve sömürülen kitlelerin kurtarılması için girişilen kavgada önderliğe yaraştığını,demokrasi davasına sarsılmaz bağlarla bağlı olduğunu,burjuva demokrasisinin (köylü demokrasisi de dahil buna) sınırlılığına ve tutarsızlığına karşı mücadele yeteneğini belgelemiş olan sınıfın görüş açısından değerlendirmeye girdiğinde doğru bir yargıya varılabilir sadece.Bu yargı ancak ve ancak Sosyal-Demokrat Proleterya'nın görüş açısından kalıkarak verilebilir.

... Tolstoy öldü,güçsüzlüğü ve zayıflığı felsefede dile getirilen,dahi sanatçının eserlerinde yansıyan Rusya,devrim öncesi Rusya'sı,geçmişin karanlıklarına gömüldü,gitti.Ancak Tolstoy'un bıraktığı geçmişin karanlıkları içine gömülüp gitmeyen,geleceğe özgü olan unsurlar da vardır.Rus proletaryası bu mirası kabullenmekte ve incelemektedir;Rus işçi sınıfı,Tolstoy'un devleti,kiliseyi,özel toprak mülkiyetini eleştirmesindeki anlamı emekçi ve sömürülen halk kitlelerine anlatacaktır.Ancak bunu,halk kitleleri kendilerini yetkinleştirmekle ve tanrının buyurduğu bir yaşamın peşinde koşup yakınmakla yetinsinler diye değil,halk kitleleri 1905'de kaldırılmasına hafiften girişilen ve yok edilmesi zorunlu olan çarlık monarşisine ve toprak mülkiyetine yeni bir darbe indirmek üzere ayaklansınlar diye yapacaktır;Rus işçi sınıfı halk yığınlarına kapitalizmin Tolstoy tarafından yapılan eleştirisini yansıttacaktır.Ve halk kitleleri sermayeyi ve paranın gücünü lânetlemekle yetinsinler diye değil,yaşamlarının ve mücadelelerinin her adımında kapitalizmin teknolojik ve toplumsal kazançlarına dayanmayı öğrensinler diye,kapitalizmin yerine,halkın yoksulluk içinde yümediği,insanın insan tarafından sömürülmediği yeni bir toplum yaratacak olan milyonlarca sosyalist savaşçı tek bir ordu halinde kaynaşmasını öğrensin diye yapacaktır bunu.

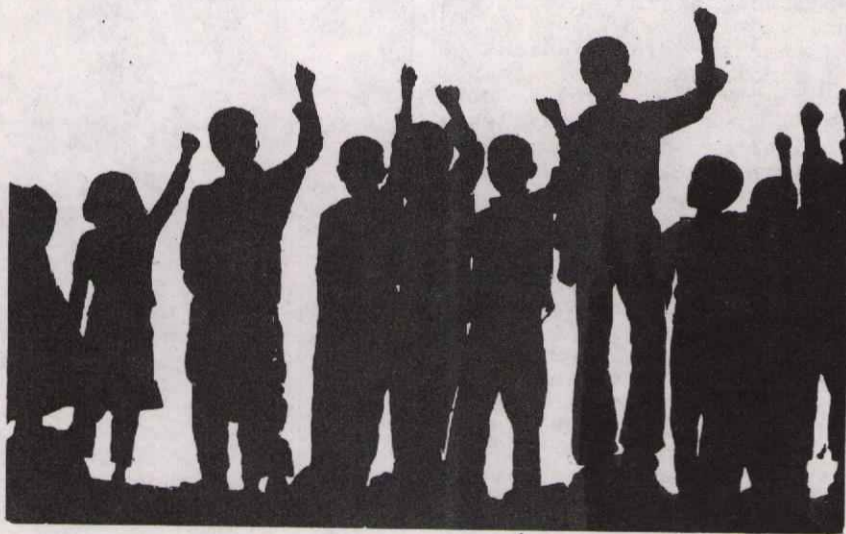
"SANAT VE EDEBİYAT" LENİN
(Sayfa.57-62)

(★) Bay Kupon:1880-1890 arasındaki yayınlarda sermayeyi ve kapitalistleri belirtmek için kullanılan bir deyim.

LENİN DESTANINDAN

FIKİRLERİ İŞLENDİ
HER FLAMAYA,
HER BAYRAĞA...
HER ŞEYİ O DÜŞÜNÜP,
KARARA BAĞLIYORDU,
HER KALE
KALKIP AYAĞA
ONDAN HÜCUM EMRİNİ
BEKLIYORDU.
LENİN'İ TANIYOR
EMEĞİ ORDUSUNUN
HER ERİ,
LENİN ADI
İŞÇİ YÜREKLERİNİN
SESİ..
O KALDIRDI ONLARI
SAVAŞA,
O SAĞLADI ZAFERİ,
DÜNKÜ
PROLETERYA
BU GÜN ÜLKENİN EFENDİSİ!
LENİN!
HER KÖYLÜ BU
AZİZ ADI
MUSKA GİBİ
KALBİNDE SAKLIYOR
"TOPRAK"
DİYE İNLEMİŞ,
KÖYLÜNÜN KAMÇILANAN
ECDADI,
BUGÜN SAYESİNDE
TOPRAĞA
"MALİM" DİYOR.
V.MAYAKOVSKI

".....
yürü üstüne üstüne,
tükür yüzüne cellâdın,
fırsatçının,fesatçının,hayının...."

ahmed arif

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVRİMCİ MÜCADELE

YANLIŞ SENDİKAL MÜCADELE ANLAYIŞLARI ÜZERİNE

Geçen sayımızda, özü, kendiliğindencilik ve ekonomizm olan trade-unionizm ve anarko-sendikalizm ile ilgili olarak sendikal mücadelede oportunist siyasetler üzerinde durulmuştu. Bu sayımızda, "yanlış sendikal mücadele anlayışları üzerine" yazımıza devam ediyoruz.

Platformdan da anlaşılacağı gibi, anarko-sendikalistler, genel grevi işçi sınıfının mücadelesinin en yüksek biçimi olarak görmekteydiler. Genel grev, anarko-sendikalistler için; devrimin en ideal yolu ve kan dökmeksizin iktidarı ele geçirmenin aracıdır. Anarko-sendikalistlerin nihai amacı devrim yapmadan kapitalizmi yıkmaktır. (!) Bunlar niteliğine bakmaksızın her türlü devlete karşı çıkarlar. Sendikaları proletaryanın burjuvaziye karşı tek örgütlenme ve direniş biçimi olarak görüyorlar. Sendikal örgütlenmelerin ve işyeri örgütlenmelerinin, hükümetin yerini almasını istiyorlardı.

Anarko-sendikalizmin diğer karakteristik özelliklerine geçmeden önce, yukarıda belirlenen özellikler üzerinde durmakta yarar vardır. Anarko-sendikalistlerin: Birincisi; işçi sınıfının örgütlenme sorununa ve mücadelesine biçimlerini değerlendirmelerine yaklaşımları oldukça ilginçtir. Onlar (Anarko-Sendikalistler) işçi sınıfının sınıf örgütlenmesinin yalnızca (!) tek (!) biçimi olarak, sendikal örgütlenmeyi görmekteydiler. Onlar için işçi sınıfının esas örgütlenme biçimi sendikal örgütlenmedir. Ve bunun ötesinde her türlü

örgütlenme reddedilmektedir. Bunun yanında, işçi sınıfının kapitalizme karşı mücadele biçimleri olarak, anarko-sendikalistler; sabotaj, makinaların, hammadde-lerin, üretimin tahribi, vs. mücadele biçimlerini benimsemişlerdir. Nitelikleri ne olursa olsun, grevler ve sabotajlar bir "devrimci jimnastik" olarak adlandırılıyordu. İşçi sınıfının mücadelesinin (kapitalizmi yıkmaya mücadelesinin) en yüksek biçiminde genel grev olarak belirleniyordu. Onların genel grevden anlamadıkları; işçi sınıfının siyasi mücadelesinin yerine oturtulmuş, yalnızca ekonomik temeller üzerinde uzanan grevlerden başka birşey değildi.

İkincisi; kapitalizmi yıkmaya sorunudur. Kitle örgütleri olarak bizler, kapitalizmin nasıl yıkılacağı sorununu ele almak istemiyoruz. Çünkü bu esas olarak kitle derneklerinin sorunu değildir. Ama anarko-sendikalistlerin "devrim yapmadan kapitalizmi yıkmaya" iddiaları karşısında, insan normal olarak; "devrim yapmadan kapitalizmin" nasıl "yıkılabileceğini veya bunun olanaksız olduğunu düşünmek zorunda kalıyor. Ana sorun; kapitalizmin yıkılması. Ama bu nasıl olacaktır? Devrim ile mi? Yoksa devrim yapmadan mı? İşçi sınıfı mücadelelerinin tarihine baktığımızda, görünen odur ki, kapitalizmin yıkılması bir devrim meselesidir. Burjuvazi ve feodalleri devrim ile yıkıma uğratmış ve iktidar olmuştur. İşçi sınıfında yine devrim sürecinde burjuvaziye tarihin mezarlığına gömecektir!

Üçüncüsü de; devlet sorunudur. Anarko-Sendikalistler, niteliğine bakmaksızın her türlü devlete karşı çıkarlar. Genel anlamda devlete karşı çıkmak doğrudur. Ayrıca burjuvazinin egemenliği altında bulunan devlete karşı çıkmak da doğrudur.

Çünkü devlet sınıflı toplumların bir ürünüdür. Çünkü devlet, devleti elinde bulunduran sınıfların diğer sınıflar üzerindeki baskı aracıdır. Ama devrimin gerçekleştirilmesiyle birlikte sınıflar ortadan kalkmaz. İşçi sınıfının siyasi iktidarı eline almasından sonra da, sosyalizmin inşa sürecinde, burjuvazi en azından ideolojik olarak varlığını sürdürür. Bunun da dışında, daha dünyanın bir çok ülkesinde burjuvazinin egemenliğini sürdürmesi etkeni vardır. İşçi sınıfı iktidar olduktan sonra; neden kendi devletini kurup, bu devleti burjuvaziye bir bütün olarak ortadan kaldırmak için bir araç olarak kullanmasın? Eğer burjuvazi bütün olarak ortadan kalkarsa, o zaman devletin ne fonksiyonu kalır...

O zaman devlet de zaten ortadan kalkmış olmaz mı?... Kısacası; genel olarak devlete karşı çıkmak doğru, ama özel olarak bunu devletin niteliğine bakarak yapmak daha da doğrudur. Çünkü, devlet; burjuvazinin emekçiler üzerindeki egemenliğinin aracı olarak veya proletaryanın burjuvazi üzerindeki egemenliğinin aracı olarak iki ayrı nitel yapıya sahip olabilir. Bu anlamda, birinci nitel yapının tamamen reddedilmesi gerekirken, ikinci yapı burjuvazinin, sınıfların ve dolayısıyla devletin kendisinin ortadan kalkmasının şartı olarak bizzat gereklidir. O halde, niteliğine bakmaksızın her türlü devlete karşı çıkmak yanlıştır.

Anarko-Sendikalizmin diğer karakteristik özelliklerinden biri, "bağımsızlık" anlayışı ve bir diğeri de reformizmdir. Anarko-Sendikalistler, işçi sınıfının siyasi partisi karşısında tam "bağımsızlık" anlayışını geliştirmişlerdir. Daha önce den de gördüğümüz gibi, işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin dışında her türlü örgütlenmeyi reddeden anarko-sendikalistler, işçi sınıfının siyasi partilerinin objektif varlığını görmemezlik edememişlerdir. Esas olarak reddetmelerine rağmen, onların varlığı karşısında "tarafsızlık" anlayışını savunmuşlardır. Anarko-sendikalistler, yalnızca siyasi partiyi değil, işçi sınıfının siyasi mücadelesinin gerekliliğini de reddettiler.

Sendikaların "bağımsızlığı" anlayışı, işçi sınıfının çıkarı doğrultusunda bir anlayış değildir. Sendikaların bağımsızlığını savunmak; burjuvaziye bağımlılığı savunmak anlamına gelir.

Reformizm sorununa gelince; anarko-sendikalistler, reformculuğu kimseye bırakma taraftarı değildir. Anarko-sendikalizm, bir tarafı anarşizm, diğer tarafı reformizm olan bir madalyondur. Onlar bir elleri ile anarşizme sarılırken, diğer el-

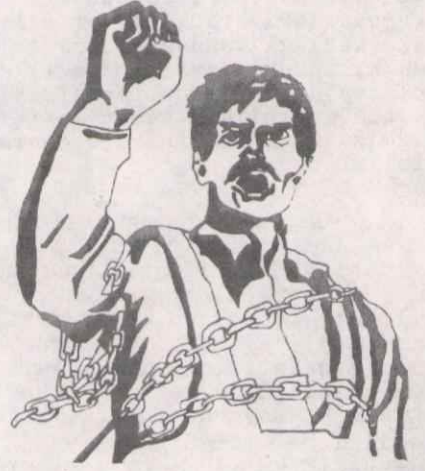

leriyle de reformizmi tutmuşlardır. Hatta Lenin, anarko-sendikalizmi "orjinal sol reformculuk" olarak nitelendirmişti. Ayrıca Dimitroff, anarko-sendikalizm üzerine getirdiği görüşlerinde, "Bunların, bir yandan Bakunin ve Proudhon'un (anarşizmin teorisyenleri D.N.) görüşleri ile diğer yandan Marx ve Engels'in görüşlerini uzlaştırmaya, ki böyle bir uzlaşmanın, proletaryanın sınıf mücadelesinin pratiğinde olanaksızlığını kavramaksızın sahip çıktıklarını" belirtmektedir. (Dimitroff, seçme eserler, alm. cilt II s. 66)

SENDİKAL ÇOĞULCULUK

Almanya'da işçi ve sendika hareketi özellikle sendikal parçalanmışlık biçiminde ortaya çıkar. Alman sosyal demokrasisi bu hareket üzerinde çok etkili olmuştur. Almanya'da kapitalist ilişkiler İngiltere ve Fransa'dan daha sonra yerleşmiştir. Almanya'nın ulusal birliği, demokratik bir devrim sonucu olmuştur. Burjuvazinin feodallerle uzlaşması, oluşan Alman devleti, 1871 yılında Bismark'ı yaratmıştı. Al-

man imparatorluğunun "yukardan" sağlanan birliği 1864, 1866 ve 1870/71 savaşlarında oluşmuştur. Bismark 1871'e kadar, 36 küçük devletin ulusal bir devlet halinde birleşmesinin gerekliliğine inanan bir siyasetciydi. Hakim sınıfların çıkarı, her şeyden önce; işçi sınıfı, demokratik hareketin önderliğini kendi üzerine almadan bu birliğin sağlanmasındaydı.

Marks ve Engels; Bismark'ın (o dönem) devrimin yürütücüsü olduğuna bir çok yazılarında dikkat çektiler. Bununla birlikte, devrimi bu ileriye götürüş- her ne kadar aslında bir geriletmeysede - kapitalist gelişme ve bir yandan da işçi sınıfının gerçek bir demokrat - siyaseti için mücadelesine ortam hazırlıyordu.

Alman devletlerinin 1871'de tek bir devlet çatısı altında birleşmesinden sonra, Almanya'nın ekonomik gelişmesi hızlandı. Böylece işçi sınıfında gelişti ve daha hızlı bir şekilde örgütlendi. 1871 öncesinde de Almanya'da işçi sınıfı örgütleri kurulmuştu. Daha 1860'dan sonra ilk işçi sınıfı örgütleri kurulmaya başlamıştı. O zamana dek bu örgütler yasaklanmıştı. Ekonomik gelişmenin hızlanması ve sendikal örgütlenmenin yasallık kazanmasından sonra; August Bebel'in dediği gibi; " yaz yağmurunun ardından biten mantarlar gibi" sendikalar çoğaldı. Çok değişik siyasal akımların bulunması nedeniyle, Almanya'da sendikal hareket bölük pörçüktü, esas olarak 4 sendikal akım vardı.

a) LASSALLE'CI SENDİKALAR:

19. Yüzyılın 60'larında işçi sınıfının bir bölümü burjuva hareketinden (görünüşte) koptu. Kendi bağımsız sınıfsal örgütlerini kurdu. 1863'de Leipzig'de ve Berlin'de işçilerin bir bölümü, Ferdinand Lassalle'in önderliği altında, burjuva işçi birliklerinden ayrıldı. F.Lassalle Alman İşçileri Genel Birliğini kurdu. Lassalle, birliğin ilk başkanıdır ve programını ve taktik ilkelerini koymuştur. Şekil olarak burjuvaziye karşı çıkan Lassalle ve onun yandaşları, öz olarak burjuvaziden kopuk değillerdir. Bismark'ın "Büyük Güç" politikasını desteklediler. Zaten Lassalle'ciler, Almanya'nın birleştirilmesi mücadelesi şartlarında ortaya çıktı.

Lassalle tarafından temsil edilen Alman İşçileri Genel Birliği, proleter sınıf mücadelesinin temel sorunlarında anti-Marksist teorilerle yönetiliyordu. Lassalle; işçi sınıfına, sınıfsal amacı olan siyasi egemenliğini devrim ile ele geçirmesi için yol göstermiyor, aksine proletarya devrimi olmaksızın sosyalizme "BARIŞCI GEÇİŞ" propogandası yapıyordu. Kapitalizmin ekonomik yasalarının etkinliği üzerine yanlış görüşler getiriyor, ekonomik mücadele ve sendikal hareketin gerekliliğini reddediyordu. Her türlü mücadeleyi, genel seçim hakları için mücadele ve parlamenter mücadele ile eşitliyordu.

b) EISENACH 'CI SENDİKALAR

Marksist akım, Lassalle'izme karşı mücadele içinde geliyordu. Alman İşçi Birliklerinin (1863'den beri eğitim derneklerinin tümünü kapsayan) Marks ve Engels'le bağları bulunan ve 1864'de I. Enternasyonal'in kuruluşunda da onlarla birlik o-

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

AÇIKLAMA

Mücadele sayı 39 dan itibaren, emekçi kadınların durumlarını, mücadelelerini konu alan bu sayfanın başlığı olan "Kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan emekçi kadınlar kurtulmaz" sloganı; "Emekçi kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan emekçi kadınlar kurtulmaz" şeklinde değiştirildi. Bu konuda kısa bir açıklama yapmayı uygun görüyoruz.

Öncelikle; devrim sorunu, tüm emekçilerin mücadelesini içeren bir sorundur. Emekçi kitlelerin hemen hemen yarısını oluşturan emekçi kadınlar da aynısı, bu mücadeleden kopuk olarak ele alınamazlar. Dolayısıyla, işçi ve emekçi kadınların katılmadığı bir devrim gerçekleşmesi olanak dışıdır. Biz, eski slogan altında yayınlanan yazılarda, mümkün olduğu ölçüde, ezilen, sömürülen kadınların, devrim mücadelesine aktif olarak katılmalarının önemini vurguladık. Oysa, eski sloganın ilk bölümünde kullanılan "kadınlar" sözcüğü; meselenin sınıfsal yönünü gözardı etmekteydi. Bu sözcüğün içine aldığı burjuva kadınların, devrimden bir çıkarı olmediği ve devrimi katılmayacağı açık olan bir şeydi. Bu anlamda sloganın eski şekliyle kullanılması yanlıştır.

Diğer taraftan emekçi kadınların kurtuluşu devrimin olmasına bağlıdır. Demokretik halk devrimi feodalizmi tasfiye ederek; kadınlar üzerindeki feodal baskıların maddi temelini ortadan kaldıracaktır. İşçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimi aynı zamanda sosyalizmin de yolunu açacaktır. Proletarya diktatörlüğü altında, sosyalizmin inşa süresi içinde, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet kaldırılacaktır. Özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasıyla; kadınların, kadın olmaları nedeniyle ikinci sınıf insan muamelesi görmelerinin maddi temeli de ortadan kalkmış olacaktır. Fakat, özel mülkiyete son vermekle, kadınların gerçek kurtuluşlarına anında kavuşmayacaklar; bu, uzun süreli ideolojik mücadele sonucunda gerçekleşecektir.

Burjuva kadınlar üzerinde ekonomik baskı söz konusu değildir. Zira, onlar özel mülkiyetin varlığından yararlanan, şatafatlı hayatlarını, emekçilerin sömürsüne borçlu kadınlardır. Buna rağmen, kadın olmaları nedeniyle ikinci sınıf insan muamelesi görmeleri söz konusu dur. Sosyal devrim; maddi temel özel mülkiyet olan bu tip kadın türünü de ortadan kaldıracak ve bu anlamda onları "kurtarmış" olacaktır. Bu, bütünüyle, emekçi kadınların kurtuluşuna tabii olan, ikincil, yan bir meseledir. Devrimin emekçilerin üstüne baskıları kaldırmaktır. Meselenin özü; emekçi kadınların kurtuluşu olduğundan, biz, bu sayfada "devrim olmadan emekçi kadınlar kurtulamaz" sloganını kullanmayı doğru bulmaktayız.

MÜCADELE YAZI KURULU

Klara Zetkin Anlatıyor

KADINLARIN KLASİKLERE BORÇLU OLDUKLARI ŞEY

ELBETTE, Marks kadın sorunuyla "doğrudan" "yalnız onun üzerinde durarak" uğraşmadı. Bununla birlikte, kadının hak-eşitliği için eşsiz olan, en önemli olanı yaptı. Materyalist tarih kavramıyla bize, kadın sorunu üzerine eksiksiz formüller vermediyse de, daha iyisini verdi; onları bulmak ve kavramak için doğru, güvenilir yöntemi. Kadın sorununu genel tarihsel gelişmesinin skışı içinde, tarihsel bağlamlılığı ve haklılığı içinde, genel toplumsal bağlantıların ışığında açıkça anlamamızı, onun itici ve sürdürücü güçlerini tanımamızı, onların yöneldikleri amaçları, ortaya konan problemleri ancak varlıklarıyla çözüme kavuşturduğu koşulları bulabilmemizi yalnız materyalist tarih anlayışı olanaklı kılar.

Ahlesi yasalara ya da buyruklara göre yaratılmış olan o kadının ailedaki ve toplumdaki konumunun öncesiz ve sonrasız olduğu boş inancı parçalanıp toz oldu. Ailenin, öbür toplum kurumları ve varlık-biçimleri gibi sürekli bir oluşa ve göçüp gidile ugradığı ve onlar gibi olan ekonomik ilişkilerle ve bu ilişkilerin desteklediği mülkiyet düzeniyle birlikte değiştiği açıkça ortaya çıktı. Ama bu değişmeyi yapan, o sırada üretim tarzını değiştiren ve onu ekonomi ve mülkiyet düzenine karşı duruma düşüren ekonomik üretici güçlerin gelişmesidir. Sonra, devrimleşen ekonomik ilişkilerinde ve bağlantılarında ta başı üzerinde insanların düşüncesinin devrimleşmesi, toplumsal üstyapının kurumlarında ekonomik temele uygun değiştirmeleri yapma, mülkiyet biçimleri ve eşgemenlik ilişkileri içinde katılıp kalmış olanı giderme çabası tamamlanır. Yardımlarıyla bu çabaya başarıya ulaştıran, sınıfların savaşlarıdır.

SILAH ELDE, NÖBETTE...

Engels'in "ailenin, özel mülkiyetin ve devletin kökeni" üzerine yaptığı parlayıcı inceleme önsözünde biliyoruz ki, buna da geliştirilmiş düşünce akışı ve görüş noktaları, büyük kesimiyle, Marks'ın, son derece sadık ve dahi bir vasıfı katır...
...
Elbette, Lenin "Kadın sorunu" üzerine hiçbir kitap, geniş kapsamlı hiçbir inceleme yazmadı. Toplumsal problemleri "genellikle" soyut olarak ele almak onun tarzı değildi. Proleter devrimi yapmak için önemli olabilen her şeyi pek açık, bağlamlı düşünür, pek kesin ve belirgin biçimde dile getirirdi. Bundan ötürü, ya pıtında, kadınların burjuva toplumundaki yüzkızartıcı ve özgür olmayan konumu ve kadınların komünizmin gerçekleştirilmesi için belirleyici önem ile ilgili anlayışı belli oluverir. ...

MESELÂ:
NE BELEYİM,
DENİZ HAKKINDA FİKRİ YOKTUR.
MESELÂ:
DUYMAMIŞTIR İMAMBAYILDININ ADINI.
VE HER SEFERİNDE
HAYRETLE BAKMIŞTIR
-EĞER VARSA-
KOCASI KURARKEN SAATİNİ.
VE MESELÂ:
DÜŞÜNMEŞTİR BİLE
MÜMKÜN OLABİLDİĞİNİ
GÜN DOĞARKEN UYUMANIN.

www.partizanarsiv.net
Nazım Hikmet

Lenin için, ... kamusal bir aşevinde ya da onun işletilmesinde çalışmaktan bu yük bir devletin yönetimine kadar, kadının ev dışında meslek işler yapması, yeteneklerini bütün toplumsal görevlerde göstermesi, yalın bir kendiliğinden anlaşılabilir. Lenin, kadının toplumsal yaşamdaki işbirliğinden en elverişli sonuçları bekliyordu. Bazı toplumsal gereksinimlere ve bunların karşılanmalarına en uygun araçlar ve yollar, toplumsal yaşam içerisinde ve biçimlerinin zenginleştilmesi için daha iyi bir anlayış.

Onun için belirleyici anlamı olan, sıvı rılmış tek tek kadınların parlak başarıları değil, daha çok milyonlarca kadının, en yalın ve en alçakgönüllü milyonlarca kadının o görünmeyen günlük çalışmalarıydı. Çünkü Lenin'de, her zaman, küçüklük ve en küçükte büyüğü, bütününgören ve onu bununla bağlantısı içinde vazgeçilmez, önemli bir şey olarak değerlendiren o derine işleyen duyu vardı. Savaşım ve kuruluş sırasında bir tek gücün fazla olmadığını, ve her şeyin devrim ve komünizme yararlı kılınabileceğini kuvvetle duyuyordu. Dolayısıyla, kadınlar arasındaki komünist yetiştirme ve eğitim çalışmasını kentten köye yayma ve partisiz partiler ve köylü kadınları etkin işbirliğine katma üzerinde üstelenecek durdu. Komünizm, ancak milyonlarca kadının gönüllü milyonlarca erkek kardeşinin istemi ve etkinliğiyle, kendi kurtuluşu için kesinlikle "Olsun!" demeyi gerektiren zorlayıcı Titan gücü halinde birleştirirse, kadınları boyunduruktan kurtarabilir.

Böylece çember kapanıyor. Lenin'in kadının hak-eşitliği ve özgürleşmesi konusundaki tutumu genel devrimci insanın ve yaşamış devrimci yapının organik bir parçasıdır. Çünkü, teoride ve pratikte, ona göre, teori her şeyde, eyleme, eylemin kendisiyle birlikte hazırlanmakta anlamdaştır. Kadınların Lenin'e borçlu olduğunu tümüyle öğrenmek isteyen kimse, onun derlenmiş yapıtlarında derinleşmeli, ilk işçi ve köylü cumhuriyetlerinin birliğini yaratmış olan Bolşevik Partinin ve Komünist Enternasyonalin tarihini incelemelidir. Kadının özgürleşmesi de birlikte olmak üzere, insanın özlediği bütün kurtuluşlar için Lenin'in ne kadar eşsiz büyüklükte ve önemde olduğu ancak ve ancak onun sona tümüyle kavranır.

Bu yazı, Clara Zetkin'in Seçme Konuşmalar ve Yazılarından alınmıştır. "Kadın ve Aile, Clara Zetkin, Seçme Konuşmalar ve Yazılar", cilt 1, s.219-220, çeviren: Öner Unalan."

STALİN ANILDI

Dünya işçi sınıfının büyük önderlerinden, Lenin'in silah arkadaşı ve öğrencisi Stalin, Frankfurt'ta 15 Aralıkta yapılan bir kapalı salon toplantısında anıldı.

Partizan dergisi; Batı Alman Akıma Karşı dergisi; Batı Berlin'li Komünist Adli dergi ve Avusturya Marksist Leninist Partisi yayın organı Kızıl Bayrak'ın yazı kurullarının ortaklaşa düzenledikleri bu toplantıya 1000'in üzerinde işçi ve öğrenci katıldı.

Stalin'i anma toplantısı başından itibaren B.Alman emperyalist burjuvazisinin saldırı ve engelleme çabaları ile karşılaştı.

Önce, Stalin toplantısı ile ilgili afişin afişlemesinde ve bildirinin dağıtılmasında, polis tarafından çeşitli zorluklar çıkartıldı. Afişlemede yakalanan arkadaşların bir çoğu, uzun süre göz altında tutuldu. Batı Alman emperyalizminin bekçi köpekliğini yapan polisler, Stalin'e ve yakaladıkları arkadaşlara adice küfürler ettiler. Bildirinin dağıtılmasında da, bir çok provokatör bildiri yırtma, üzerini tükürme, vs. provokasyon eylemlerine girişti.

Batı Alman emperyalist burjuvazisi, çeşitli araçlar kullanılarak, Stalin toplantısının yapılacağı salonun toplantı günü yasaklanmasını sağladı. Salon sahibine, Anayasayı koruma teşkilâtından, İçişleri Bakanlığından, Mahalli polisten telefonlar yağdı. Sonunda salon sahipleri, salon kira mukavelesini bozdular. Toplantının yapılmasından 4 gün önce gerçekleşen bu "yasaklama" toplantısının yapılmasını tehlikeye düşürdü.

Toplantının yapılması için yeni bir salon bulunması zorunlu doğdu. Salon aranması sırasında, bir çok salon sahibi Stalin'in adını duyar duymaz, böyle bir toplantı için salonlarını kiraya vermeyeceklerini açıkladılar.

Sonunda, üniversitede bir yer bulunabildi. Bu yer de Stalin'in adı verilmeden tutulabildi.

Bütün bu olaylar, Stalin'in ölümünden 26 yıl sonra da, burjuvaziye ne büyük korku saldığını göstermektedir. Bütün ülkelerde hakim sınıflar, kendi halklarına Stalin'i, revizyonistlerin yardımı ve desteğiyle, canı, haydut, vs. olarak tanıtmıştır. Bütün ülkelerde hakim sınıflar, Stalin konusunda gerçeklerin ezilenler arasında yayılmasından korkmaktadır. Bu, Stalin toplantısının hazırlığı aşamasında somut olarak yaşandı ve görüldü.

Ama Stalin adı yalnızca hakim sınıflara, emperyalist burjuvaziye ve usaklarına korku salmamaktadır. İşçi sınıfı adına konuşan her türden revizyonist ve oportunist de Stalin'e yapılan adice saldırıları, şu veya bu şekilde kabul etmekte, Stalin konusundaki karşı devrimci koroyna katılmaktadır.

Bu, yapılan toplantıda yapılan konuşmalarda ortaya kondu.

4 yazı kurulu adına yapılan konuşmalarda, Stalin'in hayatı ve mücadelesi üzerine bilgi verildi. Özellikle Avusturya Marksist-Leninist Partisi Genel Sekreterinin Stalin'in ölümünden sonraki dönem hakkında, revizyonistlerin Stalin'in şahsında Marksizm-Leninizme karşı başlatılan saldırı hakkında verdiği, gözlemlere dayanan bilgiler, Stalin konusundaki gerçeklerin kavranması yönünde olumlu bir adım oldu.

Toplantıda, Aachen Türkiyeli İşçiler Derneği korusu enternasyonal işçi marşları söylendi. Salon büyük bir coşkuyla bu marşlara katıldı.

Larmstadt Türkiyeli İşçiler Derneği de toplantıya folkloru ile renk kattı.

Toplantının son bölümünde tartışmalar yapıldı. Tartışmalarda, bütün oportunist guruplar davetli oldukları halde, sadece bir guruptan, Devrimci Halkın Yolu'ndan kopan küçük bir guruptan kişilerin tartışmaya katıldığı görüldü. Stalin'i savunduklarını söyleyen AKP/ML (Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist), Halkın Kurtuluşu, Devrimci Halkın Yolu, Devrimci Halkın Birliği gibi guruplar gelmediler. Bu, bu gurupların, çizgilerine ne kadar güvenleri olduğunu bir kere daha gösterdi. Bunlar, tartışmadan köşe bucak kaçmaktadırlar.

Toplantıda, toplantıyı düzenleyen yazı kurulları adına söz alan arkadaşlar, çeşitli sorulara cevap verdiler ve çeşitli gurupların Stalin'i savunma adına yaptıkları sahtekarlıkları, çarpıtmaları teşhir ettiler.

Toplantıda 4 bin markın üzerinde bakiş toplandı.

Toplantıda konuşmalar yer yer "Leninizm yolunda ilerliyor Partizan", "Leninizm zafer kazanacaktır", "Halk savaşı yolunda ilerliyor Partizan", "Komprador patron ağa devletini yıkacağız- Halk iktidarını kuracağız", "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Yaşasın Proleter enternasyonalizmi", "Kahrolsun revizyonizm ve her türden oportünizm" sloganları ile keşildi.

Toplantıda, Kanada Marksist-Leninist Örgütü: "Mücadelede"; Kıbrıs Komünist Partisi/Marksist-Leninist Örgütlenme Komitesi, Afganistanlı Öğrenciler Genel Birliği adına mesajlar okundu. Afganistanlı arkadaşlar tartışmaya aktif olarak katıldılar.

Stalin'i anma toplantısı, hep birlikte söylenen Enternasyonal marşıyla kapandı.

Toplantı, toplantının genel sloganı olan "Stalin'i anmak, Stalin'den öğrenmek demektir" anlayışının yayılmasında önemli bir adım oldu.

S.Savcı

TİD/ VORALBERG

Bu toplantıda, basında derneğimiz aleyhinde çok gürültü koparıldı. Bu konuda görüşlerimizi açıklamayı bir görev biliyoruz.

Derneğimizin tüzüğüne göre: madde 2/b "İşçilerin demokratik, ekonomik haklarını savunmak..."

Biz, kitleden gelen talepleri gözönüne alarak Türkiyeli işçiler arasında taleplerimiz doğrultusunda imza kampanyası açtık. Taleplerimiz kısaca şunlardı:

- 1- Aile birleştirme yasağı kaldırılmasıdır.
- 2- Konut sorununa çözüm bulunsun.
- 3- Süresiz çalışma ve oturma müsadesi verilsin.
- 4- Eşit işe eşit ücret.
- 5- Çalışma yaşına gelen gençlere iş verilsin.
- 6- Yabancı işçilere seçilme hakkı (Sendika ve AK temsilciliği).
- 7- İş kolu değiştirmeye hakkı verilsin.
- 8- Askerden gelen gençlere yeniden iş verilsin.

Bu kampanya sırasında haklı taleplerimizin tartışılması için bir toplantı düzenlenmesini sendikamızın Gençlik Teşkilatına (ÖGJ) teklif ettik. Bu toplantıya yabancı işçilerle ilgili tüm kurum sorumlularının da katılmasını istedik. ÖGJ, böyle bir toplantının 9.II.79 tarihinde olacağını bildirdi. Dernek adına iki dileğe gönderdik. Bu toplantıya katılan temsilcilerimiz, yabancı işçilerin sorunlarını gerçekten çözümlenmesi isteniyorsa, bu kurumların, demokratik kitle örgütlerinin; VTİD ve TİB gibi demokratik kitle derneklerinin fikirlerini almasını ve kitle örgütlerinin kendilerine yardımcı olacağını vurgulamaya çalıştılar. Bu sebeple, yabancı işçilerin yoğun bir şekilde katılacağı bir toplantı teklifi götürdüler. 23.II.79 tarihinde, yukarıda bildirilen taleplerden önemli bazılarını dile getirdiler. Bu taleplerimiz ilk aşamada reddetmelerine rağmen, hazırlanmış olduğu muz imza kampanyasının sonuçlarını gösterince kabul etmek zorunda kaldılar. 25.II.79 tarihinde ikinci bir toplantı yapmak için fikir birliğine varıldı.

Biz, bu toplantıya, bildiri çıkartıp imkanlarımız dahilinde dağıtarak Türkiye li işçilerin katılmasını sağlamaya çalıştık. 300 den fazla kitlenin katılmasında katkımız oldu. Amacımız, kitlenin katılmasıyla, sorunları demokratik bir şekilde dile getirerek açıklığa kavuşturmaktır. ÖGJ ve AK (İşçi Komisyonu; sendika ağalarının önderliğinde bir teşkilat), toplantı başında, derneklere söz hakkı verilme yecğini belirttiler. Bu anti-demokratik karar, 9.II.79 daki toplantıda verilen vaade ters düşüyordu. Diğer yandan, yabancı işçi sorunlarının tartışıldığı bir toplantıda, onların, toplantıya katılmalarını sağlamak için en aktif bir şekilde çalışmış Voralberg'deki Türkiyeli işçilerin demokratik kitle örgütleri olan VTİD ve TİB temsilcilerine söz hakkı vermemek hangi demokrasi anlayışıyla bağdaşmaktaydı?

Gerçeklerle yüzyüze gelen baylar, bu toplumsal demokratik-ekonomik talepleri kişisel düzeye indirmek istediler. Bizler haklı taleplerimizde direnince de toplantıyı terk edip kaçtılar. Bu toplantı ile ilgili olarak gazetelerde bir dizi yazı ve makale çıktı. Burjuva gazete lerinde bir dizi ithamlarda bulunuldu.

Bütün bu itham ve iftiralar tesadüf değildir. Belli bir planın üzerinedir. Bundan kısa bir süre önce, dernek üyelerimizin bazılarının evleri arama emri olmadan aranmıştır. Bazı üyelerimiz kara kola, ifade vermeye çağırılmıştır. Şimdiye kadar kullandığımız Bregenz eski Arbeitsamt binasındaki lokalden çıkarıldık. Bunlara benzer örnekleri daha çoğalabiliriz.

Bütün bunlardan amaç, üyelerimizi yurtdışı etmekle tehdit etmektir. Derneğimizin geniş kitlesini sindirmek, bizi demokratik kamuoyunda tecrit etmektir. Son tahlilde, demokratik örgütlenme hakkımıza açık bir saldırıdır.

Tüm demokratlar; Hepinizi bize yapılan baskılara karşı çıkmaya, demokratik haklarımızı bizimle birlikte omuz omuza savunmaya çağırıyoruz.

- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !
- KAHROLSUN HER TÜR DEN SÖÜRÜ VE BASKI !
- DE OKRATİK HAKLARIMIZI SONUNA KADAR SAVUNALIM !
- YAŞASIN VÖİD'İN HAKLI MÜCADELESİ !

Bu açıklamaya imzasını atan kuruluşlar şunlardır:
Türk İşçi Birliği
Yabancı İşçilerle Dayanışma Komitesi
Voralberg Türkiyeli İşçiler Derneği

TÜRKİYE HAFTALARI YAPILIYOR

Türkiye'de faşizmi teşhir etmek, ve özellikle yabancı kamuoyuna Türkiye üzeri ne bilgi vermek amacı ile TÜK/YD adına düzenlenen Türkiye haftaları yapılmaya başlandı.

Şimdiye kadar, Batı Berlin, Kiel, Aachen, Dortmund, Köln, Essen, Konstanz şehirlerinde yapılan toplantılara, özellikle Almanlar açısından katılma az sayı da oldu. Bu şehirlerde, Türkiye gecesi'nin yapıldığı hafta boyunca, resim sergisi sergilendi. Çok sayıda Almanca-türkçe bildiri dağıtılarak faşizm teşhir edildi. Gece için afişleme yapıldı. Gecelerde, dıalarla, halkın mücadelesi üzerine bilgi verildi. Tartışmalara katılma oldukça yoğun oldu. Çıkarılan Almanca broşür, Almanlar içinde büyük ilgi gördü. Gece yapılan her şehirde, çok sayıda satıldı. Önümüzdeki dönemde, bu eylemler diğer bölgelerde de sürdürülecek.

ATÖF GENEL KURULU YAPILDI

ATÖF, 16. Genel Kurulu, 16 Aralıkta Frankfurt'da yapıldı. Çeşitli derneklerden gelen delegeler, bölgelerindeki çalışmalar üzerine rapor verdiler. Genel Kurulda, ATÖF sorunları ve Ocak başında yapılacak olan TÜK/YD nin Genel Kurul hazırlık çalışmaları kısaca tartışıldı. ATÖF'ü, Konfederasyon Genel Kurulunda temsil edecek delegeler seçildi. Yeni yönetim kurulu seçimlerinden sonra, Genel Kurul, "Birlik, Mücadele, Zafer" şiarlarıyla sona erdi.

FTÖB GENEL KURULU YAPILDI

Fransa'da anti-faşist, anti-emperyalist öğrencilerin birliği FTÖB (Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği) 4. Genel Kurulunu, Aralık ayı başında yaptı. Genel Kurulda, yurtdışındaki Türkiyeli öğrencilerin sorunlarının yanı sıra, Ocak ayında yapılacak olan TÜK/YD nin Genel Kurulunun hazırlık çalışmaları üzerine görüşüldü. Konfederasyonun program taslağı tartışıldı. Konfederasyon Genel Kurulu için delegeler seçildi. Türkiye'de artan faşist baskıların teşhir edildiği Genel Kurul, devrimci öğrencilerin birliğini daha da pekiştirdi.

FTEB KURULDU

FTEB (Fransa Türkiyeli Emekçiler Birliği) Nantes'da kuruldu. Kuruluş bildiri lerinden bir bölümü aktarıyoruz:

"İşçi arkadaşlar, yurtseverler; Kazanılmış haklarımızı korumak ve yeni haklar koparmada başarının anahtarı; birlik ve mücadeledir. Birlikte vereceğimiz mücadelede zaferinden korkan işçi düşmanları, işçi dostu maskesiyle aramıza girip bizleri bölmek isteyebilirler. Onların maskesini yırtıp, işçi düşmanı gerçek yüzlerini ortaya çıkarıp içimizden atalım. Kendi kişisel çıkarlarını, toplumun çıkarlarından üstün tutan sahtekarların, bölücülerin, kar amacıya kurulmuş derneklerin peşinden gitmeyelim. Fransa Türkiyeli Emekçiler Birliği safında çelikten birlik kuralım."

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

HEILBRONN

Bir memleketin genci,
Gençliğini köle olarak geçiriyorsa
O memleketi yöneten kahrolsun!

Öküzümü tarlamı hepsini sattım,
Binbir güçlülük Almanya'ya geldim,
Üç bin mark verip bir işe girdim,
Tercümanlar ve patronlar elinde
Pakir perişan...

YUSUF KAYGUSUZ

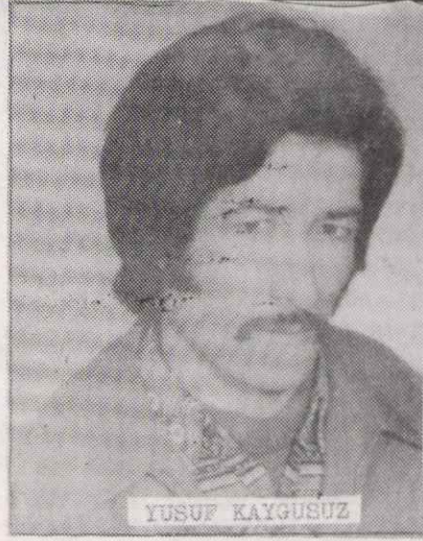
Yusuf Kaygusuz gibi daha nicelerinin
Ölümünün sorumlusudur patron ağa devleti.

Arkadaşlar, demokratlar, emekçi bacılar;
Komprador patron ağa devletinin zulmu
altında inleyen emekçiler,
Anasından, babasından, çoluğundan, ço-
cu undan kilometrelerce uzak kalan çile-
keş halkımız;
Yusuf Kaygusuz kimdir?

Yusuf, Erzincan'lı, Kürt milletine men
sup yoksul bir ailenin çocuğudur. Erzincan
yöresinden iki büyük aşiretin çıkardığı
dalaşmadan dolayı, ağaların zulmünden
Yusuf'un ailesi Sivas'ın Zera kazasının
Söğütü köyüne göç etmek zorunda kalmış-
tır. Burada da kendini ağalardan kurtara-
mayan Yusuf ve ailesi bir ağanın yanında
yarıçı olarak çalışmaya başlar. Yusuf al-
dığı ücret kendisini geçindirmeyince ve ağa-
ların baskısından kurtulmak için hayal
ettiği İstanbul'a gitmeyi kararlaştırır.
Ne var ki; İstanbul'da da iş bulamayınca
işsizler ordusuna Yusuf da katılır. Yaşamak
için kurtuluşu Almanya'ya gelmekte
bulur. Heticede, Bremen Hafen de turist
olarak gemi işinde çalışır. İşçi olmak
için sekiz ay yemeden içmeden biriktirmiş
olduğu üç bin markı soyguncu tercümanlara
vererek işçi olur.

Bu arada Yusuf işsiz kalır. Heilbronn
şehrinde otomobil fabrikası Audi NSU ya
gelir. 10.10.77 tarihinde NSU da iş başı
yapar. Heticede, kısa bir süre sonra,
Almanya'da da kişisel kurtuluşun olmadı-
ğını kendi pratiğinden anlar. Kurtuluş
ülkemiz şartlarında, işçi sınıfının ön-
derliğinde Demokratik Halk Devrimi ile
mümkün olabilir. Bu doğrultudan Yusuf, der-
neğimize (Heilbronn ve çevresi
Türkiyeli işçiler Kültür Derneği) üye
olur.

Güçü oranında mücadeleye katılır. Fede-
rasyonumuz ATIF'in tüm eylemlerine aktif
bir şekilde katılır. Mücadelesini sürdür-
ür. 3.8.79 tarihinde çocuklarına olan
hasretini gidermek için uçakla memleketi
gider. Dönüşünde uçağın kalkmasına 40
dakika kala Yusuf gelir. İçeriye almazlar
Yusuf'un yerini rüşvet karşılığında bir
başkasına vermişler. Yusuf'a "üç gün son-

YUSUF KAYGUSUZ

ra gel" derler. Yusuf "üç gün sonra gi-
dersem çıkışı verirler" demesine rağmen
gene de uçağa almazlar. Bunun üzerine
Yusuf, işten atılmak için valizini alır,
Kapı Kule'ye gelir. Bir Türkiyeli işçi
bulup durumu anlatır. O arkadaş Yu-
suf'u arabasına alır, Almanya yoluna dü-
şerler. Daha çabuk işe ulaşabilmek için
uykusuz ve azami süratten dolayı yolda du-
ran TIR kamyonuna çarparlar ve Yusuf he-
men can verir. Kaza Yugoslavya'da olur. Bu
acılı olayı Yusuf'un iş yerine bildirir-
ler.

Çilekeş halkımız;

Yusuf ve daha nice Yusuf'ların ölümünün
sorumlusu neden komprador patron ağa dev-
leti oluyor? Nedenin aşağıda açıklayalım:

Çünkü, o komprador patron ağa devleti-
dir, halkımıza zam zulüm, işkence sefalet
uygulayan;

o komprador patron ağa devletidir, grev
deki işçiyi, toprak isteyen köylüyü, de-
mokratik, akademik hak talep eden öğrenci-
yi, ülkenin bağımsızlığını isteyen yurtse-
veri sokak ortasında kurşunlatan;

o komprador patron ağa devletidir, Türk
olmayan milliyetlere özellikle Kürt mille-
tine milli zulüm uygulayan;

o komprador patron ağa devletidir, ül-
kemizin yer altı, yer üstü kaynaklarını,
ucuz işgücünü emperyalistlere peşkeş çen-

İşte; bu anlamda biz emekçiler diyoruz
ki; tüm yoksulluğun, açlığın tek sorumlu-
su emperyalizm, komprador kapitalizm ve
feodalizmdir. Bu devlet yıkılmadıkça biz,
emekçilerin kurtuluşu olamaz. Biz, yurt-
dışındaki Türkiyeli işçilerin görevi, ül-
kemiz Türkiye'de çeşitli milliyetlerden
halkımızın vermiş olduğu Demokratik Halk
Devrimi mücadelesini desteklemektir. Bu
mücadelenin sonucu ancak kurtuluşu kavuş-
muş oluruz.

A. ATILGAN

STUTTGART

Stuttgart İşçi Derneği, 17 Aralıkta,
"Demokratik kitle teşkilatlarının demok-
ratik halk devrimindeki görevleri" konu-
lu bir seminer verdi. Seminere, Partizan
ve dHB(Devrimci Halkın Birliği) siyaset-
lerinden arkadaşlar da katıldı. DHB nin,
hiç bir temele dayanmayan ATIF e getirdi-
ği suçlamalar, seminere katılan 400 civar-
ında kitlenin önünde, bizler ve Parti-
zan taraftarı arkadaşlar tarafından mah-
kum edildi. Partizan taraftarı arkadaşla-
rın da, tartışmalara yoğun bir şekilde
katılması, semineri oldukça verimli kil-
di.

DUISBURG

22 Eylül 1977 de bir trafik kazası so-
nucu ölen devrimci arkadaş, Hasan Saz,
Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği loka-
linde yapılan bir toplantı ile anıldı.
150 ye yakın kitle tarafından izlenen
toplantıda, hazırlanan bir yazı okundu.
Ozanlar, devrimci türkü ve marşlar söyle-
diler.

HILDESHEIM

Hildesheim ve Çevresi Türkiyeli İşçi-
ler Kültür Dayanışma Derneği anti-faşist
anti-emperyalist bir halk gecesi verdi.
250 ye yakın Türkiyeli işçi ve emekçinin
katıldığı bu gecede, işçi sınıfının öz
kültürü işlendi, emperyalizmin yoz kültü-
rü teşhir edildi. Komprador burjuvazinin
ülkemizde halkı nasıl sömürdüğünün, hal-
kımızın gelişen halk demokrasisi ve ba-
ğımsızlık mücadelesini bastırmak için
kullandığı yöntemlerin kitlelere anlatıl-
dığı gece, başarıyla sonuçlandı.

BERGEDORF

Bergedorf ve Çevresi İşçi Derneği,
13.10.79 da bir halk gecesi düzenledi.
Gecede "El kapıları" adlı tiyatro oynan-
dı. Folklor ekibinin gösterilerinin yanı-
sıra, iki halk ozanı türküler söylendi.
250 kişinin katıldığı gecede, Afganlı
devrimciler bir mesaj okuyarak, ülke-
rindeki devrimci mücadeleyi dile getirdi-
ler.

KIEL

Kiel ve Çevresi Türkiyeli İşçiler
Derneği Örgütlenme Komitesi (KITİD/ÖK), adı
altında çalışmalar yapan Kiel'deki dev-
rimciler, 17.11.79 da başarılı bir Genel
Kurulla KITİD'i kurdular. Genel Kurul
sonrası düzenlenen halk gecesinde, emper-
yalizmin, feodalizmin yoz, gerici kültü-
teşhir edildi. Geceye 200-250 kişi katıl-
dı.

OBERHAUSEN

ATIF sempatiyanı Oberhausen ve Çevre-
si Türkiye İşçi Kültür Derneği, 20.10.79
da bir halk kültür gecesi düzenledi. Ge-
ceye Türkiyeli ve Alman devrimci ve de-
mokratlar katıldı. 400 ün üstünde katıl-
ım oldu.

ÖZÜR

Değerli Mücadele okuyucuları,
Bu sayımızda, yayınlamayı düşündüğümü-
z; İzmir, Buca cezaevi, 1,2,3,4,5. koğuş-
lardaki devrimcilerin, faşist baskıları
protesto amacıyla başlatmış oldukları 3
günlük açlık grevi ile ilgili mektubu ve
diğer okurlarımızdan gelen haberleri yer-
darlığı nedeniyle yayınlamıyoruz. Oku-
yucularımızdan özür dileriz.

Diğer yandan, halk siyasetleri içeri-
sinde gördüğümüz (özellikle E. Almanya'da
buna ATIF ve ATÖF'de dahil) yayın organ-
larını, kuvvetli olduğunuz yerde dernek-
lerinizde bulundurmanız, zayıf olduğunuz
yerlerde ise bulundurmak zorunda kal-
dığınız durumunuzu ne ile tarif edeceğiz
siz? Nerde kaldı sizin ilkel anlayış te-
melinde birlik anlayışınız! Kaldı ki;
ATIF ve ATÖF'ün yayın organlarını hiç
bir derneğimize sokmuyorsunuz. Buna rağmen,
onlara "yayın organlarımızı dernok-
lerine sokmuyorlar" demenizin ne derece
tutarlı olduğunu söyleyebilirdiniz?

Sonuç olarak; biz, Bremen ve Çevresi
İşçi Dayanışma Birliği olarak, dışımız-
daki siyasetlerden kişilerin, kime sem-
patisi olursa olsun, derneğimize çalışma
anlayışına, disiplinine uyarılarsa üye
olma hakkına sahip olduklarını tekrar il-
lan eder ve kendi devrimci kitle anlayış-
ımız doğrultusunda hareket edeceğimizi
ve bunu hiç bir yanlış anlayışa meydan
vermeden devrimin genel propagandası i-
çin gerekli gördüğümüz kararlılığımızı
böylece açıklarız. Sizlere tavsiyemiz;
kitlenin iyi bir öğrencisi olmadan, öğ-
retmeni olmaya kalkışmayın. Zira, dev-
rimin görevliğini yapanlar, bu son dönem-
de daha da çoğaldılar !"

BREMEN

Aşağıda Halkın Kurtuluşu sempatiyanla-
rının Bremen ve Çevresi İşçi Dayanışma
Derneği Yönetim Kuruluna göndermiş olduk-
ları bir mektubu ve Yönetim Kurulunun bu
mektuba cevabından bazı bölümleri yayınlı-
yoruz:

"Bizler, Halkın Kurtuluşu siyasetinin
sempatiyanları olarak, derneğin çalışmaları
için aşağıdaki önerileri getiriyoruz:

1- Halk siyasetleri arasında oluşturul-
acak eylem birliğinin ve ortak çalışmanın
şu ilkel anlayış temelinde olacağına
inanıyoruz: Eylemde birlik, ajitasyon ve
propaganda serbestlik.

2- Derneğin yürüteceği tüm faaliyetle-
rine siyasi hareket olarak, devrimci bir
tavır ve sorumluluk içerisinde katılma-
ya aynı zamanda diğer yayınların bulundu-
ğu gibi yayınlarımızın bulunması.

Bir devrimci sorumluluk olarak en kısa
zamanda yanıt vereceğiniz inancında-
yız."

Yönetim Kurulunun cevabından :

"Arkadaşlar, sizler; Halkın Kurtuluşu
siyasetinin sempatiyanları olarak,
"Derneğin çalışmaları için aşağıdaki öne-
rileri getiriyoruz" girişli bir mektup
gönderdiniz. Derneğimizin Yönetim Kurulu,
söz konusu mektubunuzu ve önerilerinizi
15.11.79 günü yapmış olduğu olağan top-
lantısında görüşmüş, size şu cevabı ver-
meyi uygun bulmuştur :

Yazınızdan anladığımız kadarıyla, bir-
inci önerinizle, derneğimizin halk siya-
setleri içerisinde kabul ettiği siyaset-
lerle "eylemde birlik, ajitasyon ve prop-
aganda serbestlik" temelinde çalışma
yapması gerektiğini vurguluyorsunuz. (altı
çizilen yerler bize aittir.)

Her şeyden önce biz, sizinde söz konu-
su ettiğiniz, ilkel anlayış, halk siya-
setleri ile bir arada çalışmak için de-
-nil, yapılacak olan somut bir eylem için
geçerli gördüğümüz bir anlayış olarak ka-
bul ettiğimizi belirtelim.

Yapılacak herhangi bir eylemde, sizin
tarafınızdan da yapılırsa, bizim tarafımız-
dan da yapılırsa, sayet birbirimizi Halk
Güçleri, Halk Siyasetleri (ki, biz sizi
halâ o doğrultuda görüyoruz) ve gene söz
konusu yapılacak eylem için birlikte ol-
mayı istiyorsak, işte; o eylemler için
"eylemde birlik, ajitasyon ve propağanda
da serbestlik" ilkel anlayışı temelinde
hareket etmiş olacağız. (...) Kitle der-
nekleri, ne hiizipler birliğidir, ne ge-
lip geçici bir eylemdir, ne de bir kaç
siyasetin yan yana gelip oluşturduğu
bloklardır. En azından bizim kitle der-
nekleri ve teşkilat anlayışımız, bu tür-
lü şeyleri reddeder. (...)

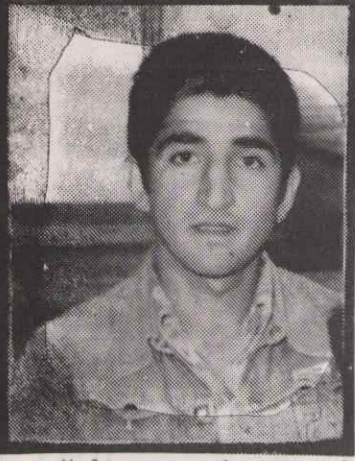
Diğer önemli gördüğümüz bir meselede
şudur: Bizim kardeş örgüt olarak gördüğümü-
z ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Fede-
rasyonu), ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenci-
ler Federasyonu)'e, sizin, sempatiyanınız
dediğiniz siyasetiniz; Halkın Kurtuluşu,
ajan, provakatör karalaması getirmiş ve
ATIF, ATÖF'ün bunlara açık mektup gönder-
melerine rağmen, halâ iddialarını ispatla-
mamalarını ve gene buna rağmen ATIF ve
ATÖF'e sempatiyan ve üye dernekleri, be-
raber çalışma yapacağınız alanlar olarak
görme tutarsızlığınızı da gerekçelendire-
mediğiniz takdirde (ki, biz bu saydıklarımız
içerisindeyiz), kitlelerin ve devrimcilerin
sizlere, sahtekar ve karalamacı siyasetin
sempatiyanları derneğinin engelleyemeyecek
ve bu durumu kendiniz o-
naylamış olacaksınız!..

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

TUNCELİ

M.ZEKİ ŞERİT ANILDI

UŞAK

Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde şehit düşen yiğit yoldaşımız Veli Karasu'yu anarken bu düzene kinimizi haykırdık.

Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi geliştikçe başta emperyalist ve sosyal emperyalistler olmak üzere, onların sadık usaklarında halkı ve halkın yiğit evlatlarını katletmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Çünkü onlar biliyorlar ki halkın mücadelesi onların bu köhnemiş düzenlerini/başlarını yıkacaktır. Onun için halkın ve devrimcilerin mücadelesinin durdurulması gerekiyor. Bu mücadeleyi durdurmak için itini, Mİ'ni, sıkıyönetimini, komandosunu, sosyal maskeli sosyal faşistini harekete geçirdi.

Ama biz diyoruz ki, onlar ne kadar azınlıksa azınlıksınlar bu mücadeleyi durduramazlar. Çünkü tarih ezenlere karşı ezilenlerin mücadele tarihidir. Çünkü tarih sınıf mücadelesi tarihidir. Bu mücadele bugün değil, ta köleci toplumla birlikte doğdu ve bugüne dek devam ediyor. Dün köleci sömürücülere olduğu gibi bugünde emperyalist yağmacılara karşı dünyanın her yerinden halkların demokrasi bayrağı yükseklerde dalgalanıyor.

İşte dünya halkının bir parçası olan Türkiye halkında emperyalist ve sosyal emperyalist züclere ve onların sadık usak-

VELİ KARASU'NUN CENAZE TÖRENİNDEN...

larına; komprador patron ağa devletine karşı mücadelesini geliştiriyor. Halkın mücadelesi geliştikçe faşist patron ağa devleti daha da azgın saldırılar planlamaktadır. Bu saldırılarını sürdürürken halk güçlerine karşı birleşmiş halk düşmanı bir cephe kurmuşlar.

Türkiye'nin çilekes halkıda bu sömürü cephesini yok etmek için her alanda mücadelesini derinleştiriyor. İşte Veli Karasu ve Eşref Şahlar adlı yoldaşlarımız Adana'da öğrenci gençliği devrimci çizginin etrafında örgütlemeye çalışan birer halk neferydiler. Yoldaşlarımızın kararlı mücadelesinden yalnız patron-ağa devleti değil, tüm oportunist, revizyonist teşkilatlarda rahatsız oluyordu.

Her alanda Rus sosyal emperyalizmiyle uzlaşan "Emeğin Birliği" adlı sahte devrimci grup İGD'li sosyal faşistlerle birleşerek bir pusu sonucu her iki yoldaşımızı kahpece katlettiler. Bir yoldaşımız ağır yaralandı. 8 Kasım'da devrim şehitleri tarihine kanla iki isim daha kazdık devrim yolunda.

Veli Karasu yoldaşımızın cenazesi memleketi olan Ovacık'a getirildi, 10 Kasım faşist M.Kemal'i andırtmayarak tüm jandarma önlemlerine karşı Ovacık halkıyla birlikte cenaze törenini yaptık. Cenaze törenine Ovacık'ın tüm köylerinden gelen analar, bacılar ve amcalar katıldı. Emperyalizme ve sosyal emperyalizme faşist patron ağa devleti, sosyal faşist akımlara karşı kin bileyen bir tören oldu. Cenaze omuzlarda, ellerde İBO yoldaşın ve diğer yoldaşların portreleriyle götürülerek köyü olan Tatuşık'ta konuşmalar yapıldı. Halkımız patron ağa devletini lanetliyen, faşist sosyal faşist cinayetleri lanetliyen sloganlar haykırdı. Devrim andı içilen tören sona erdi.

Yoldaşımızı toprağa gömdük ama mücadelesine isyan ateşini gömmedik. İlçenin dört bir yanında isyan ateşleri yaktık. Şimdi her yerde önder İBO'nun ve yiğit yoldaş Veli Karasu'nun portre ve mücadele destanlarıyla yankılanıyor.

Biz bir kez daha haykırıyoruz: Hiç bir güç bizim mücadelemizi durduramaz. Ne katliam, ne işkence, ne idam sehpaları devrimin kızıl yolunu yok etmedi; bugünde yok edemez.

Ovacık'tan Mücadele Okurları

Bizler Dersim'li Mücadele okuyucuları olarak bulunduğumuz çevrede sınıf mücadelesinin gelişimiyle ilgili haberleri gazetenize yazıp, hem verilen mücadeleden ezilen tüm halkın haberdar olması, hem de gazeteyi haber-yazı alanında güçlendirmek amacıyla gazetenize bu yazıyı yazıyor ve bu girişimlerimizi sürdürmek için de "Mücadele'yi oku, okut, eleştir, yazı gönder" kampanyasını geliştirdiğimizi açıklıyoruz.

Mehmet Zeki Şerit yoldaşın ölümünün ikinci yıldönümü nedeniyle yoldaşımızı anmak için çeşitli başarıyla sonuçlanan girişimlerde bulunuldu. Bu hem yoldaşımızı anmak, hem de ezilen halkı Demokratik Halk Devrimine bir adım daha yanaştırmak için propaganda ve ajitasyon faaliyeti olarak sürdürüldü. Dersim'in köylerinde Zeki yoldaşı anma toplantıları düzenlendi. Bu toplantılara halk büyük bir ilgi ve sevgi gösterdi. Şehir içersinde ise, tüm orta dereceli okullarda isyan ateşleri yakılarak, yoldaşımızın mücadelesini içeren bil diri dağıtıldı.

Açıklanması gereken bir şeyde; Halkın bu mücadeleye büyük ilgi duyup desteklemesinin yanı sıra, halk içerisinde çelişkileri körükleyen, her zaman kargaşa yaratan ve bizi de bu provakasyonlara çekmeye çalışan bazı oportünist siyasatlerin (H.K, Dev-Yol) tavrı ise daha başka oldu. 26 Kasım'da Dersim Lisesinde yapılan anma toplantısına H.Kurtuluşçuları engel olmaya çalışarak arkadaşlarımıza "burada biz etkiniz, siz burada toplantı yapamazsınız, bunu engelliyoruz" diyerek saldırdılar. Fakat arkadaşlarımız, bunun bizi kavgaya çekmek için bir oyun olduğunun bilincinde olduklarından bu provakasyona gelmediler. Hem hakim sınıfların, hem de Halkın Kurtuluşu'nun baskı ve engelleme çabalarına karşı toplantı yapıldı ve yoldaş anıldı. Ancak oportünistler diğer okullarda (Ziraat Lisesi ve Kız Meslek Lisesi) bu toplantılara katılarak oportünizmin bir örneğini daha verdiler. Tüm bu olanların ertesi günü Zeki yoldaşı anan ve HK'nın bu tavrını teşhir eden duvar gazetesi asıldı. Ama HK bu provakatif hareketlerini, gazeteyi yırtmaya çalışma şeklinde yeniden gösterdi. Fakat, biz kararlı devrimcilerin karşısında, geri adım atmak zorunda kaldılar. Orta okulda gazeteyi yırtmaya kalkıştılar. Fakat arkadaşlarımızın karşı koymaları sonucu arkadaşlarımıza saldırdılar.

Daha sonra HK bu tavrılarından ötürü teşhir edileceğini anlayınca, hemen işe koyularak "toplantı ve gazeteleri engellemeye çalışmadıklarını" yaymaya çalıştılar. Sa da, bu onun teşhirini engellemeyemedi.

Bizler Zeki yoldaşın mücadelesini kendimize rehber edinip, onun yürüdüğü halk savışı yolunda kararlılıkla yürüyoruz. Hiç bir faşist baskı ve oportünistlerin objektif olarak, karşı-devrimcilerle aynı olan tutum ve davranışları bizi bu mücadeleden alakoyamayacaktır. H.Kurtuluşunun bu tavrını lanetliyor ve onu her alanda mahkum ediyoruz.

Tunceli'den Mücadele okuyucuları

Değerli ATIF'li işçi arkadaşlara; Sizlere, Türkiye'de halk demokrasisi ve bağımsızlık yolunda gelişen ve keskinleşen sınıf mücadelesi karşısında, şehrimizde de bu mücadeleyi halk saflarından çelmelemeye çalışan sağ ve sol oportünistlerin marifetlerini iletmeyi, Uşak'lı Mücadele okuyucuları olarak bir görev biliyoruz.

Bunlardan birisi, 28 Ağustos 1979 da Uşak garajının yanında, MHP-ÜGD li faşistler tarafından pusuya düşürülerek katledilen Cemil Çelik yoldaşın, cenaze töreni, mitingi ile ilgilidir. Örnek bir devrimci olan Cemil'in cenaze töreni de örnek bir anti-faşist gösteriyi dönüştürmüştü. O gün olayı duyarak toplanan yüzlerce anti-faşist, devrimci, Partizan, Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşundan oluşan bir komiteyle gösteriler yaptılar.

Çeşitli siyasatlerden devrimciler ve halk, proletarya hareketi öncülüğünde, "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" ilkesi etrafında, Cemil yoldaşın anısına yakışır biçimde örnek bir miting koydular. Halkın Kurtuluşu, her olayda olduğu gibi, burada da kendi sınıfının fırsatçı tavrını gazetelerinde sergilemekte gecikmedi. "Yurtsever" ilan ettikleri Cemil'in mitinginin "proleter devrimcilerin" önderliğinde yapıldığını, bir de kitlenin arkasından çıktıkları fotoğraflardan birini gazetelerinde basarak ilan ediverdiler. Her geçen gün, ilkesizliğin örneklerini veren bu oportünistlere söyleyeceğimiz şunlardır: Birincisi; C.Çelik, sınıf bir yurtsever değildir. O, bundan da öte bir komünist devrimciydi. İkincisi; mitingler, sahte proleter devrimcilerin değil, Marksist-Leninistlerin öncülüğünde yapılmıştır. Bu örnek mitingler, Partizan'ın ve onda simge lenen proletarya hareketinin, anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliği anlayışının bir ürünüdür. Bununla ilgili, Halkın Kurtuluşuna söyleyeceğimiz son söz; ellerindeki, Cemil yoldaşın anası ve babasının da içinde olduğu cenazenin ve Partizan pankartlarının ve kitlesinin bulunduğu fotoğraflara bakmalarıdır.

İkinci olay; 5 Kasım 1979'da, Uşak'ta evine girerken yine MHP-ÜGD li faşistler tarafından öldürülen Kadir Soyer arkadaşın cenaze töreniyle ilgilidir. K.Soyer arkadaş genç bir devrimci ve kendine Devrimci Yol-Muhalefet(DY-M) adını veren bir gurubun taraftarıydı. (Bu gurup, Devrimci Yolun(DY) kendi içindeki bir bölümdür) DY-M, kendilerinin taraftarı olan K.Soyer'in ölümü üzerine miting yapma kararı alıyor. 6 Kasım'da yapılacak miting için Partizan, DY, Halkın Kurtuluşu, DY-M taraftarları kitleler halinde toplandılar. Miting öncesi yapılan görüşmelerde, DY-M, mitingi kendilerinin yapacağını, bu mitinge kimin katılıp katılmayacağına kendilerinin karar vereceğini ve DY yi almayacaklarını belittiler. Bunun üzerine, DY ile DY-M arasında sert tartışmalar çıktı.

Devamı 11.sayfada

TEK BAŞINA KURTULUŞ YOK, YA HEP BERABER ; YA HIÇ BİRİMİZ

Yıllardır komprador patron ağa devletinin sömürü düzeni altında inleyen Türkiye halkı, bu sömürü düzenini alacağını etmenin eşliğindedir. Komprador patron ağa düzeni ise, halkın gelişen mücadelesini engellemek için var olan zehirini kusmaktadır. Halk üzerindeki sömürsünü daha da artıran bu düzen yoksulun can düşmanıdır.

Efendilerine yarannak için, kuyruk sallayan patron ağa şebekesi, zam üstüne zam yaparak hayatı çekilmez kılıyor. Her yeni zam, bu şebekeye az bir kırıntı; efendilerine ise, yağlı bir börek sunuyor. Halkın örgütsüzlüğünden yararlanan bu düzen tefeci, tüccar şebekesi ile köylüyü ve emekçiyi iliğine kadar sömürüyor.

Biz, gerçek devrimciler, bu düzenden kurtulmanın ancak bir iktidar değişmesi ile olacağını bilincindeyiz. Bu da Demokratik Halk Devrimiyse olacaktır. Gerçek devrimciler, Demokratik Halk Devrimine bağlı olarak; halkın içinde bulunduğu yavaş yavaş şartlarını düzeltmek için de mücadele ederler. Günümüzde bu; halkı kooperatiflerde, sendikalarda, vs. örgütleyerek mümkün olur. Partizan taraftarları Ovacık'ta böyle bir mücadeleyi başlatmışlardır. Bu mücadele, ova köyünden dağ köyüne dek birlik halinde çığ gibi gelişiyor.

Ovacık köylüleri, geçimlerini çoğunlukla fasulye üretiminden sağlamaktadır. Bir yaz boyunca çalışarak ürettikleri fasulyeyi tefeci, tüccar yok pahasına alıp götürüyor.

Yoksul köylü ise, bu sene nede ürünün ucuz satışına üzülerek, bu nu küçük yalnızlık içinde kavranıyor. Fakat şimdi yalnız değildir. Güçlü bir el dostu omuzundaydı. Ve güven içinde gelecek günlere doğru omuz omuz bir yürüyüş başlıyordu.

Partizan taraftarı devrimciler, ilkbahardan başlayarak sürekli çalışmalar sonucu Ovacık halkını "Ovacık Yasilması Tarım Satış ve Akliyat Kooperatifi" olarak örgütledi. Ovacık'ın köylülerini gezip, bu konuda aydınlatıcı ve güven verici propaganda yaptılar.

KOOPERATİFDE BİR ANA ...

Devamı 11.sayfada

SENDİKALAR

Baştarafı 8. sayfa

lan A. Bebel ve Wilhelm Liebknecht'in çevresindeki ilerici proleter kuvvetleri güçleniyordu. Onların önderliği altında işçilerin ilerici kesimi burjuva derneklerden kopuyorlardı. Bunlar (Eisenach'çılar) 1869'de Eisenach'da Sosyal-Demokrat Partiyi kurdular.

Sosyal-Demokrat Parti; Marks ve Engels'in geliştirdikleri öğretinin rehberliğinde Almanya'nın ilk proleter partisi idi. Almanya'nın ulusal sorunlarının demokratik çözümü için verdiği mücadelede tutarlıydı. Almanya'nın birleştirilmesi açısından "demokratik ve proleter bir yolu ve prusyacılığa, milliyetçiliğe ve Bismarck'çılığa karşı mücadeleyi" (Lenin, Bütün eserler cilt 19 s. 298) desteklediler.

"İşçi Eğitim Derneği" adıyla tanınan Eisenach Sendikaları, Alman Sosyal-Demokrat İşçi Partisi tarafından kuruldu. Bunlar, işçilerin ekonomik mücadelesi dışında, görev olarak kapitalist düzene karşı mücadeleyi de benimsemişlerdi. Bu amaçla gerçekleştirmek için her türlü mücadeleye baş vurmaya hazırlardı. Kasım 1868'de I. Enternasyonal'in programını kabul ettiler. Almanya'daki en güçlü ve en etkin sendikalar haline geldiler.

Sosyal-Demokrat Parti programındaki ideolojik ve siyasi boşluk, daha sonraları Lassalle'cılar ile uzlaşmaya neden oldu. 1871'de Alman İmparatorluğunun yaratılmasıyla, Lassalle'cılar ile Eisenach'çılar arasındaki taktiklere ilişkin başlıca anlaşmazlıklar ortadan kalktı. 1875'de işçi sınıfı hareketinin büyümesi ve hükümetin baskısıyla iki parti (Eisenach'çi Parti ile Lassalle'ci Parti) Gotha Kongresinde, daha sonra da Alman Sosyal-Demokrat Partisi diye adlandırılan tek bir Alman Sosyalist işçi partisinde birleştiler. Bu partilerin birleşmesiyle Almanya'da sendikal hareketin birliği de oluştu. Birlikçi Alman sendikal hareketi reformizmin yolunu tuttu. 1892'den 1920'ye dek, bu örgütün başında, Lenin'in, burjuvazinin hizmetinde işçi sınıfının iğrenç celladı olarak nitelendirdiği Karl Legien vardı. Bu dönemde Alman sendikaları, işçi sınıfının mücadelesinden çok idari meselelere önem veriyordu. Ellerindeki büyük olanaklarla muhteşem saraylar yaptırıyorlardı. Sendikalar bürokratlaştılar ve sendikaların başına, bu örgütlerin sınıf mücadelesinden döndürüp parlamenter mücadeleye yönelten burjuvalaşmış meslekten sendikacılar yerleşti.

UŞAK

Baştarafı 7. sayfa

(Ki; DY ile Muhalefet arasında, Uşak Enstitüsünde karşılıklı sivil leh çekildiğini tüm devrimciler bilmekte diler.) Bunun üzerine DY mitinge katılmama kararı aldı ve çekildi. Halkın Kurtuluşu da katılmama kararı aldı. HK'nın bu kuyrukçu tavrının altında yatan gerçek; "gayet iyi ilişkileri olan DY ile aralarının sıradan bir devrimcinin cenaze töreni (!) dolayısıyla bozmak istememelerinden" başka bir şey değildi. Parti - zan taraftarları ise doğru tavrı koyarak Kadir arkadaşın cenazesinin güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürülmesini, cenazeye katılacaklarını, Kadir'in bir küçük burjuva devrimcisi olmasının bu anlayışa değiştirmeyeceğini bildirdi. Bir devrimcinin cenaze törenine sahip çıkmamak, objektif olarak hakim sınıfların istediği gibi hareket etmek demektir. Ona "sahip çıkmakta", cenaze törenine katılmayıp, ayrı olarak kendi guruplarının yaygarasına koparmak değildir. Bizzet devrim şehitlerine sahip çıkmak, güçlü bir anti-faşist gösteriyle cenazeyi kaldırmak; sınıf kinimizi bilemektir. "Tekke Kinimizi" bilemek değildir!

Üçüncü olay; 18 Kasım'da, Halkın Kurtuluşunun Uşak'ta düzenlediği bir gece ile ilgilidir. Gece, etkilendiği kitleyle birlikte geceye katılan Partizan taraftarlarının etrafı, HK şefleri tarafından sarıldı ve slogan atılması söylendi. Gerekçe olarak Partizan'ın "provokator bir gurup" olduğunu ortaya attılar. "Gençlik Festivalini" örnek gösterdiler. HK şeflerine bu suçlamalarını yazılı olarak vermeleri söylendi. Ama vermediler. Daha sonra, HK şefleri, "Yaşasın Halk Savaşı" sloganı attıran bir yoldaşın üzerine atlayarak ağzını kapatmak istediler. Ama, bu slogana kitle de katıldı. İşte o zaman olan oldu. Geceye gelen demokrat, anti-faşist kitlenin şaşkın bakışları arasında, proleterya hareketinin devrimci sloganlarının tabanlarını etkilemesine daha fazla tahammül edemeyen sayısı belli HK şefleri, kitlenin üzerine tekme, tokat, küfür ile cullandılar. Ama istedikleri ortamı yaratamadılar. Partizan'lar, kitleyle birlikte, gecenin bu bölümünde çekilme kararı aldılar. "Kahrolsun siyasi korkaklar", "Kahrolsun provokasyon" sloganlarıyla geri çekildi. Dışarı

c) HIRSCH - DUNCKER SENDİKALARI:

Eisenach'ci sendikaların kuruluş döneminde, sosyalist güçler tarafından yürütülen sendikal çalışmaların serpilip gelişmesini burjuvazi büyük korkuyla izliyordu. 1868 yılında, liberal burjuvazi, işçi hareketini etkisizaltmaya almak için aynı şekilde, Fabrika Birlikleri kurmuşlardı. Bunlar; ilerdeki Hirsch - Duncker Fabrika Birliklerinin (sendikalarının) başlangıcıydı. Dr. Max Hirsch bir burjuva ulusal ekonomistiydi. Franz Duncker ise bir burjuva yazarı idi.

Liberal burjuvazinin Parti üyeleri olan Hirsch ve Duncker tarafından Almanya'da 1868'de kuruldu. Reformcu sendikalar. Emekle sermaye arasındaki "uyum" teorisiyle bağlı kalarak Hirsch-Duncker sendikalarının ağa-babalari, kapılarını işçilere olduğu kadar kapitalistlere de açtılar. Grev mücadelesinin amaçsız mücadeleler olduğunu ileri sürdüler. Bunlar, işçilerin kapitalizmin boyunduruğundan, kapitalist toplumun içerisinde burjuva yazarları ve sendika örgütleri yolu ile kurtarılacağını söylüyorlardı. Onlara göre sendikaların asıl işlevleri, işçiler ile kapitalistler arasında ve mali kaynakların birikiminde aracılık etmektir. Grevlere karşı olumsuz bir tutum takınarak Hirsch-Duncker sendikaları, gerçekte, grev-kırıcılığı görevini yerine getiriyorlardı. Eylemleri, karşılıklı yardım derneklerinde ve eğitim çalışmalarında yoğunlaşmıştı. Mayıs 1933'e kadar varlıklarını sürdüren Hirsch-Duncker sendikaları Almanya'da hiç bir zaman işçi sınıfı hareketi içerisinde önemli bir rol oynamışlardır. 1933'te bu sendikaların önderleri faşist "işçi cephesine" katıldılar.

d) HRİSTİYAN SENDİKALAR :

Sınıf uzlaşmasını savunan dini ilkeler üzerinde kurulan Hristiyan sendikalar. Bu sendikaları katolik kilisesi kurdu.

DİPNOT (1) :

Burada "sosyal demokrat" kavramı komünist yerine kullanılmaktadır.

19. yüzyılın ikinci yarısında çeşitli ülkelerde kurulan sosyal demokrat partiler, 1889 yılında İkinci Enternasyonalde bir araya geldiler. Mart 1898'de Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP) Birinci Kongresi toplandı. Kuruluşunun ilk dönemlerinde II. Enternasyonal Partileri, işçi sınıfının yararına olumlu işler gördüler. XX. yüzyılın başlarında da, sosyal demokrat partilerin çoğu oportünizm ve revizyonizm batağına saplandı. Birinci Emperyalist paylaşım savaşı döneminde, Marksizm'den açıkça sapmaya ve kendi ülkelerindeki burjuvazinin saflarına geçmeye başladılar. Sosyal gövemiz mevzilerinde yer aldılar. İkinci Enternasyonal dönemlerine karşı, Lenin önderliğinde RSDİP, amansız bir mücadele yürüttü. Mart 1919'da Lenin ve Bolşevik Partisi önderliğinde III. Enternasyonal (Komünist Enternasyonal) kuruldu. Lenin, İkinci Enternasyonal ile Üçüncü Enternasyonal arasındaki dönemde, esas olarak III. Enternasyonal tarafından kullanılan "sosyal demokrat" kavramını komünist yerine kullanılmaktadır.

KAYNAKLAR

F. Engels, İngiltere'de Emekçi Sınıflarının durumu, Lenin, Ne Yapmalı, G. Dimitroff, Seçme Eserler, Cilt 2, Filip Kota, Dünya Sendikal Hareketinde iki karşıt çizgi-Günce Yayınları.

da toplanan kitleye, HK'nın bu saldırgan ve gittikçe proleterya hareketine karşı gericileşen tavrı teşhir edildi.

Peki, biz, Uşak'ta gelişen bu olaylar ile ilgili mektubu neden kaleme aldık. Amacımız dedikodu değildir. Amacımız, bu güne kadar ilkesizliğin çeşitli örneklerini veren sağ ve "sol" oportünizmin, siyasi teşhirlerinin yanı sıra, onun bir yansıması olan pratiklerinin, eylemlerinin de teşhir edilmesini, günümüzde kaçınılmaz bir olgudur. Çünkü gurupçu anlayışlar, halk güçlerinin birliğinin oluşturulmasının önünde bir engeldir, yıkılmalıdır.

Biz, Uşak'lı devrimciler olarak, ATİF'in mücadelesini sarsılmaz bir devrimci inançla sonuna kadar desteklediğimizi, yarızda olduğumuzu bildiririz. B. Almanya'daki Türkiyeli ilerici demokrat işçi ve öğrencilerin, tek demokratik kitle teşkilatları olan ATİF ve ATÖF'ün her geçen gün yaygınlaşarak gelişmelerini hiç bir güç engellemeyecektir. Buna da inancımız kesin ve sonsuzdur.

Uşak'lı Mücadele Okuyucuları

TEK BAŞINA KURTULUŞ YOK

Baştarafı 7. sayfa

Onlar, halkın ekonomik taleplerine eğilmenin bir zorunluluk ve devrimci sorumluluğunun gereği olduğunu halka anlattılar.

Onlar, kooperatif mücadelesinin bu düzenin yasal yollarından yararlanarak halkı sömürütenden kısmen de olsa uzak tutmanın bir aracı olduğunu halka kavratıldılar.

Onlar, birlikten güç doğacağını ve örgütlü mücadelenin halkı bütünleştiren etkinliğini pekiştirip, aşiretçilik gibi halkı bölücü davranışları yerleşir ettiler.

Ve onlar, gerçek devrimcilerin sabırlı çalışmasıyla halkın gerçek devrimci-lerle nasıl bütünleştiğini pratikte kanıtladılar.

Devrimciler, bu çalışmalarını yaparken, tefeci, tüccarlar boş mu duruyordu? Tabii durmaz! Halkın bu talebini pasifize edip birliği bozmak için bütün gerici propagandalarını yaptılar. Yaptılar, ama sökmeydi. Peki, kendine devrimciyim diyen, sözüm ona halkın tek "kurtarıcıları" olan pehlivanlar ne yaptılar? Devrimcilik adına bu birliği dağıtmak için ellerinden geleni yaptılar. Köy köy gezerek, halkın kooperatife üye olmasını engellemek için olmadık yalanlar uydurdular. Devrimciler önderliğinde halk, tefeci-tüccarlara verdiği dersin almasını Halkın Kurtuluşu denilen üç beş cahile de verdi. Halkın Kurtuluşu adlı kendini bilmezlere, Partizan taraftarı devrimcilere yardımcı olmalarını, halkın birliğini parçalama girişimlerinden vazgeçmelerini hatırlatıp, onları ters yüz etti. Bu oportünizm ve siyasi çizgisinin halk içinde mahkum edilmesiydi. Görüntüde "sol" laf edenlerin tüccara, tefeciye teslim olan "sağ" pasifizmin kanıtıydı.

Biz, halkımızın gerçek kurtuluşunun ancak Demokratik Halk İktidarının kurulmasıyla olacağını bilincindeyiz.

Bizim mücadelemiz, halkımızın mücadelesini siyasi mücadeleye tabi kılmaktır.

Bizim mücadelemiz, halk arasındaki çelişkileri giderip onları gerçek kurtuluşları yolunda seferber etmektir.

Bizim mücadelemiz, dönüklüğü, pasifizmi, yanlış ideolojileri yıkmak; halkın işçi sınıfı önderliğinde, birliğini sağlama mücadelesidir.

Ovacık'tan Mücadele okuyucuları

ÇİN

Baştarafı 12. sayfa

Aslında, bugün olsalar yalnızca kapitalistlere eski itibarlarının geri verilmesi değildir. Bu sömürücüler eski iktidar pozisyonlarını da yeniden ele geçirmişlerdir.

" Yasallık kurmak isteyen yeni çizginin pratiğe geçirilmesiyle, milli kapitalistler, 1966'dan bu yana biriken sermaye faizlerini, normal faizin faizini alıyorlar. Konuştuğumuz kimseler; Chem ve Wang binlerce Yuan aldılar. Onların söylediklerine göre, bazı arkadaşları, milyonlarca Yuan almışlar. Şimdi; onlar, fabrikalarında danışman olmanın yanı sıra demokratik insanın merkezi birliğinde de önderlik ediyorlar (Şankay'da, kapitalistlerin bir nevi sanayi ve ticaret odaları). Bu özelliklerinden dolayı da makam arabaları vardır.

Bu kadar para ile bugünkü Çin'de ne yapılabilir? Paraları, banka hesaplarına yatırılmıştır. Ve çocukları, vergisini ödemediği paraları miraslarına geçire bilmekte dilerler. Chem'in kızı, yakında A Amerika'da okuyacaktır. Kendisi yeniden 80 m² lik bir evde oturmaktadır ve hizmetçisi vardır. "

Eski sömürücüler, Teng ve Hua'nın Çin'inden, eski Çan Kay Şek'in Çin'inden hoşlandıklarından daha fazla hoşlanmaktadır. Çünkü o zaman, bazı rizikoları gözönünde bulundurmak zorundaydılar, şöyle diyorlar:

" Daha önce devamlı endişe içinde ve tereddidliydik. Bugün ise, hiç bir şey başımıza ağırtmıyor. "

Oysa bu beyler yanılmaktadırlar. Görü gümüze göre, bunlar için tehlike vardır. Bu tehlike; yüz kere de ihanet edilse yeneden zafere ulaşacak devrimdir. Kitlelerin sömürücüleri devirdikleri ve sömürsüz Çin'i kuracakları günler yine gelecektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

NOT:

Bu yazı yazılırken Avusturya Marksist Leninist Partisinin yayın organı Kızıl Bayrak'ın 174. sayısında çıkan "Çin'de kapitalist olmak" başlıklı yazıdan faydalanılmıştır.

G. CEYHUN

DÜNYADA NELER OLUYOR?

ZİMBABVE

ZİMBABWE HALKININ MÜCADELESİ ERGEÇ ZAFERE ULAŞACAKTIR!

Eylül ayı içinde Londra'da "Londra Konferansı" adı altında bir konferans toplandı. Yaklaşık olarak 14 hafta süren bu konferansın görünürdeki amacı; İngiliz emperyalistlerinin en eski sömürgelelerinden biri olan Zimbabve-"Rodezya"nın sorunlarını görüşmek, ülkenin bağımsızlığı için İngiliz emperyalistleri tarafından önerilen bir tüzük üzerine tartışmak ve Zimbabve'nin bağımsızlığını "tüm" olarak kazanması için gerekli geçiş dönemi üzerine görüşmekti. Geçmişte, resmi sömürgeciliği döneminde azgınca sömürmüş olduğu ve bugün halâ çeşitli dolambaçlı yollarla baskı altında tuttuğu Zimbabve halkının kaderiyle ve üstelik halkın bağımsızlık isteğiyle, İngiliz emperyalistleri neden bu kadar yakından ilgileniyor? Zimbabve halkına bağımsızlığını verme adı altında toplanan bu konferans; özel olarak İngiliz emperyalistlerinin, genel olarak emperyalizmin karakterinde olan bir değişimi mi simgeliyordu? Bu konferansın gerçek niteliğini açığa çıkarmak için, Zimbabve'nin geçmişine bir göz atmamız yararlı olacaktır.

Zimbabve, 1890 yılında Cecil Rhodes'in başını çektiği İngiliz sömürgecileri tarafından kanlı savaşlar sonrası sömürgeleştirildi. İngiliz sömürgecileri, yerli ismi Zimbabve olan bu ülkeye, sömürgeci Komutanın isminden esinlenerek Rodezya ismini verdiler. Sömürgeciler, Zimbabve halkının büyük bir kısmını, evlerinden, topraklarından kovdular. Böylelikle, ülkenin zengin krom, altın, bakır madenlerinin azgınca sömürülmesine başlandı.

Zimbabve halkı, daha işgalin ilk günlerinden itibaren bağımsızlık uğruna mücadele etmiştir. İngiliz emperyalizminin aracı, faşist yönetimine karşı olan bu mücadelenin boyutları gün geçtikçe yükseldi. Bu; beraberinde, ırkçı rejimin, Güney Afrika'da teshirini getirdiyordu. 1965 de, İngiliz emperyalistlerinin sadık köpeği, Kafatasçı Ian Smith, tek taraflı bağımsızlığını ilan etti. İngiliz emperyalistleri, bir yandan bu bağımsızlığı, ilkel bağımsızlık ilan ederken, diğer yandan APB emperyalistleri ile el ele, bir takım zorlatıcı ticari tedbirlerle; ekonomik yaptırımlarla sömürlerini devam ettirdiler. Sömürüye karşı yer yer ayaklanan halkın savaşı gidecek düzünü gerilla savaşına dönüştü. Gerilla savaşı 7 yıldır devam etmektedir. Bu savaş, Yurtsever Cephe tarafından yürütülüyor ve bu cepheyi; J. M. Nkomo'nun liderliğinde ZIPRA (Zimbabve halk kurtuluş Ordusu) ve R. Mugabe'nin önderliğinde ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Kurtuluş Ordusu) oluşturmaktadır.

Ian Smith'in tek taraflı "bağımsızlık" ilanından sonra da ırkçı Smith rejimi dünya çapında teshir olmaya başladı. Bu nedenle, ülke içinde çoğunluğun iradesini temsil etmek amacıyla seçimlere gidildi. Yurtsever Cephe'nin katılmadığı seçimler sonrası, 2 Haziran 1979 da Zimbabve'de başkanlığa Papaz Muzorewa'nın getirildiği siyah çoğunluk hükümeti kuruldu. Bir sahtekârlık işlemi olan seçimlerle, devletin ırkçı, faşist bir biçimde değişmeden kalmış, sadece bazı yönetici kademelere getirilen, iple İngiliz emperyalistlerinin elinde olan kukla siyahlarla, rejimin rengi siyahlaştı. Zimbabve halkının silahlı

mücadelesi durmadı. Bunun yanında yeni kurulan hükümet, seçimlerin adil koşullarda yapılmadığı gerekçesiyle bir dizi devlet tarafından tanınmıyordu. İngiliz emperyalistleri seçimlerin "adil" olduğunu ispatlamak amacıyla, Zimbabve'ye özel komisyonlar gönderdiler. Bu komisyonlar tarafından, seçimlerin "dürüst" bir şekilde yapıldığı her ne kadar ilân edilseyde, bu bir sonuç vermedi. Eski büyük emperyalist güç İngiliz emperyalizmi kuklası Papaz Muzorewa ile bu işi yürütmeyecek, rahatlıklı ülkeyi sömürmeyecekti. Silahlı mücadelenin başını çeken liderlerle görüşmeli, onlarla uzlaşma yolları aranmalıydı. İşte; Zimbabve halkının "tüm temsilcilerinin" davet edildiği Londra Konferansı bu şartlar altında toplandı.

Haftalarca süren bu konferansda, Papaz Muzorewa, R. Mugabe, J. M. Nkomo ve İngiliz emperyalizminin gözdesi; Dışişleri Bakanı Lord Carrington'la bir dizi görüşmeler yapıldı. Bu konferansa, ZANU ve ZIPRA'nın gerilla üslerinin bulunduğu sınırları Mozambik ve Zambia ve Yurtsever Cephe'yi destekleyen Angola, Botswana devletleri de ağırlıklarına koydular. Emperyalistler tarafından "Marksist" blok olarak tanımlanan bu devletler, aslında Rus Sosyal emperyalistlerinin çıkarlarına oynamaktadırlar. Rus sosyal emperyalistleri, perde arkasından, Afrika'nın güneyinde zengin maden yataklarından alabildiğine yararlanabilmek için çeşitli dolaplar çevirmektedir. Diğer taraftan da, "Marksist" bloğa karşı; "demokrasi" yanlısı, ırkçı rejimi ile dünyada tanınmış olan Güney Afrika da tüm gücüyle, Zimbabve'de Papaz yönetimini desteklemektedir.

Bu arada, ırkçı rejimin "Rodezya" orosunu tarafından demiryolları bombalanan Zambia, "Rodezya" ya savaş ilân ederken, Güney Afrika'da, Afrika'nın güneyinde "demokrasinin" egemenliğini korumak için "Rodezya"ya silahlı güçlerini yerleştirmiş bulunmaktadır.

Konferans sırasında, bütün bu olaylar olurken, İngiliz emperyalistlerinin planlarına karşı "direnen" Yurtsever Cephe liderleri, Lord Carrington'la anlaşma yolları aramaktaydılar. Önce önerilen tüzük ve "bağımsızlık" a geçiş dönemi için anlaşıldı. Daha sonra da, ülkede ateşkesin sağlanması için Yurtsever Cephe liderleri, uzlaşıcı siyasetlerini sürdürdüler.

Ayrıca Konferansda, İngiltere'den, Zimbabve'de tekrar yapılacak genel seçimlere kadar geçici olarak kalacak ve barışa sağlayacak bir valinin Zimbabve'ye gönderilmesine karar verildi. 12 Aralıkta toplanan "Rodezya" kukla hükümeti, tüm yasama ve yürütme yetkilerini, İngiliz valisi Lord Soames'e devretti.

Tüm bu gelişmelerin ilginç yanı; bu uygulamaların, örneğin bir İngiliz valisinin Zimbabve'de yönetimi eline alması; "asayişin sağlanması", "demokrasinin korunması" safatalarını adı altında yapılmış olmasıdır. Oysa bu uygulamaların, İngiliz sömürgecilerinin 1890 lardaki sömürge politikalarından pek farkı yoktur.

Burada asıl dikkat çekilmesi gereken nokta; Yurtsever Cephenin politikasıdır. Cephe liderleri, Zimbabve halkının silahlı mücadelesini, İngiliz emperyalistlerinin seçim vaatleriyle uzlaştırma yoluna gitmişlerdir. Önen entrikalar göstermiştir ki; Yurtsever Cephe liderleri, Zimbabve halkının gerçek temsilcileri değildiler. Onlar; Zimbabve halkının gerçek kartuluğu için, emperyalistleri, ülkeden kükten sömürme mücadelesine önderlik etmeyen uzlaşıcı liderlerdir. Zimbabve halkı, bu liderlerin gerçek yüzünü ergeç görecektir ve bir asırdır süren anti-sömürgeci, anti-emperyalist, anti-feodal mücadelelerinde, işçi sınıfı önderliğinde zafere ulaşacaklardır.

I. Kantar

ÇİN

17 Ağustos 1979 da Avusturya'da çıkan gazetelerden birinde Çin'le ilgili bir röportaj yayınlandı. "Çin'de kapitalist olmak" başlıklı bu yazıda, gazetenin burjuvazi tarafından iyi beslenen muhabiri, Çin'deki izlenimlerini anlatıyor. Anti-komünist bir gazete olan bu gazetenin muhabiri, özellikle daha önceleri Çin'de iktidardan düşürülenlerin kaderiyle ilgili yazıyor. Bu muhabirin Çin'deki eski iki kapitalistle röportajı oldukça ilginç ve öğreticidir.

Yazıda ismi geçen Chem ve Wang, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşundan önceki dönemde 70-80 bin kadar olan Çin'li kapitalistler arasındadır. Chem, bir ilaç fabrikasının sahibi, Wang ise bir rafineri sahibidir. Bugünkü Çin'in şartlarından her ikisinde oldukça memnundurlar. Gazete şöyle yazıyor:

"Teng Hsia Ping'in Çin'de söz sahibi olmasından bu yana, sosyalizmde yok olmuş türlerle (kapitalistlere-y.n.) şimdi ilgi gösteriliyor."

Bu kapitalistler, Teng-Hua kliginin iktidarı ele geçirmesinden önceki dönemden şikayetçi idiler. Bunlar, Büyük Proleter Kültür Devriminden (BPKD) önce fabrikalarını; sınırsız özel mülkiyetlerinde olmasına rağmen, müdür olarak yönetiyorlardı. Buna karşılıklı en iyi ortalama maaşın 8 katı kadar maaş almaktaydılar. Ayrıca, Çin devletinin el koymuş olduğu sermayeye karşılık yıllık karında %5 ini alıyorlardı. Böylece; yüksek maddürlük maaşından başka, birde çalışmadan para almış oluyorlardı. Çalışmadan gelen bu gelir, sermaye büyüdükçe artmış oluyordu.

ÇİN GERİCİLİĞİ DİN ARACILIĞIYLA DA YAYILIYOR. KATOLİKLERİN EN BÜYÜK DİNİ TEMSİL CİSİ RESMEN GÖREVE BAŞLADI.

1966 ya kadar durum böyle devam etti. Alışmış oldukları burjuva yaşam tarzını devam ettiren Chem ve Wang için BPKD'nin "korkunç" yılları geldi, çattı. Sömürücülerin anlattığına göre; Kültür Devrimi, korku, kaos yılları idi. Kültür Devrimi sırasında durumları şöyle değişti:

- 1) Eski sömürücülerin müdür maaşları kaldırılıp, onun yerine normal ortalama ücretin 2 misli olan bir ücret ödendi.
- 2) Garanti altına alınmış olan %5 lik sermaye faizi kaldırıldı.
- 3) Şef bürosunda müdür olarak oturacak yerde, Kültür Devriminin bu "kurbanları" yardımcı işçi olarak hizmet görmeye başladılar.
- 4) Chem, büyük güzel evinden, daha az büyük ve daha az güzel olan bir eve nakledildi.
- 5) Mücevherleri, değerli eşyaları ve ve yiyecek stokları ellerinden alındı.

Kültür devrimi yılları, beylerin selatanatına son verme yıllarıydı. İşte, Chem ve Wang gibi kapitalistlerin hoşlarına gitmeyen onları kızdıran buydu.

Fakat Kültür Devrimi, aşağı yukarı 10 sene kadar önceydi. Sözümler ona kaos yerini düzene bıraktı. "Terör" yerini ya sallığa bıraktı.

"Kültür Devriminin yılları bir kabus gibidir. Dörtlerin iktidardan düşürülmesinden bu yana eski haklarımız, itibarımız geri verildi."

Açıktır ki Çin'li kapitalistler böyle bir gelişmeden çok memnundurlar.

"Onlar, şimdi vatanlarından hoşnut olmak için her türlü nedene sahiptirler!"

Devamı 11. sayfa

ATIF'IN GREV VE HUKUKİ YARDIM FONUNA BAĞIŞTA BULUNALIM